

GLASILO OŠ CIRKULANE-ZAVRČ

ŠOLSKI UTRINKI

Šolsko leto 2012/2013

Na pragu novega šolskega leta

Začetek septembra je za vse nas, ki nam je šola sopotnica v življenju, vedno znova pomemben. Vsako leto se znajdemo na drugi izhodiščni točki, vselej na novo začnemo zgodbo, vsako leto drugače doživljamo sebe in svet okoli nas, vsako leto se naučimo kaj novega in s tem tudi postanemo nekaj novega, vsakič kaj na novo ali drugače razumemo in pred vsakim začetkom so nova pričakovanja, izzivi, naloge in sanje. Tako tudi letos.

Slovenska šola se nenehno spreminja in posodablja in tem spremembam moramo slediti tudi mi. V letošnjem letu nas čakajo posodobljeni učni načrti pri posameznih predmetih v posameznih razredih, ki prinašajo nove vsebine in zahtevajo drugačen pristop k delu. Veliko pozornosti bomo namenjali bralni pismenosti, vseživljenjskim znanjem in vrednotam, ki smo jih zapisali v naši viziji šole - sodelovanje, spoštovanje, znanje, ustvarjalnost in zaupanje. Ker se je spremenil tudi Pravilnik o šolskem koledarju, spreminjamo tudi začetek pouka, tudi zimske počitnice bomo imeli ponovno v dveh delih. Poleg vzgojno-izobraževalnega dela bomo v letošnjem letu peljali še veliko interesnih dejavnosti in projektov, kjer bodo učenci lahko razvijali in zadovoljili svoje interese in sposobnosti.

Imamo lepo šolo, naša ustanoviteljica se trudi, da imajo učenci dobre pogoje za delo. 154 učencev bo v letošnjem letu obiskovalo šolo v Cirkulanah v 10 oddelkih in 63 otrok vrtec v 4 oddelkih.

Veseli smo, da se je kar 29 prvošolčkov letos smelo in upam, ukaželjno podalo v svet učenosti.

Če bomo hodili s prijaznim pogledom, z nasmehom na ustih, z ljubeznijo v srcu in z roko v roki - UČENCI, UČITELJI in STARŠI - nam bo gotovo lepše in lažje in uspeh ne bo izostal.

Kristina Artenjak,
ravnateljica

Zgradili most prijateljstva

Šola v Zavrču je praznovala deseto obletnico folklorne; povabili so prijateljske šole z raznovrstnim repertoarjem

UROŠ GRAMC

V petek so ob dnevu šole v Zavrču praznovali tudi deset let šolske folklorne. V uvodu je vseh 130 otrok završke enote OŠ Cirkulane-Zavrč skupaj z najstarejšo skupino vrtca zapelo pesem Gradimo prijateljstvo, nato pa se je na parketu šolske telovadnice zvrstilo še trinajst plesnih in glasbenih skupin iz ptujske OŠ Ljudski vrt, osnovnih šol Gorišnica, Dornava, Markovci, pobratene prekmurske šole Turnišče, hrvaške Cestice, manjkali pa niso niti gostitelji, ki so za smeh poskrbeli s prepoznavnim ljudskim likom baba nosi deda. Nastopilo je skoraj tristo otrok, za zabavo pa je po uradnem delu poskrbel mladi ansambel Čista petica iz Cestice.

Veselo na šoli pa ni bilo le na ta dan, saj so priprave potekale od začetka šolskega leta. Pesem je cel mesec odmevala po učilnicah in hodnikih, veliko se je risalo, oblikovalo skulpture, pripravljalo sceno in pregledno razstavo. V petek pa je vsak plesni par z učiteljem izrekel dobrodošlico eni gostujoči skupini. Vrstnike so gostoljubno sprejeli, jim razkazali šolo in se z njimi družili. Prireditve je potekala pod sloganom S plesom gradimo most prijateljstva.

Na deseti obletnici šolske folklorne v Zavrču je nastopilo skoraj tristo glasbenikov in plesalcev. (Uroš Gramc)

"Ta naslov smo izbrali, ker smo želeli zgraditi most med različnimi vrstami plesa in glasbe, generacijami, šolami in ne nazadnje tudi kulturami in državami. S Turniščem sodelujemo že več kot petnajst let, v zadnjem času gradimo prijateljstvo s Cesticco, povabili pa smo tudi prijateljske okoliške šole, ki so se vabilu z veseljem odzvale," je povedala mentorica šolske folklorne skupine **Danica Zelenik**. Delo so sicer začeli že pred dvanajstimi leti, jubilej pa sovpada z nakupom oblek in pričetkom nastopanja. V tem času se je plesno izobrazilo več kot sto petdeset otrok. Zelenikova k plesu povabi posamezno generacijo in jo "pelje" od četrtega do devetega razreda, letos je vanjo vključen cel šesti razred, priključujejo se še drugi. Uvajanje folklorne so začeli tudi v prvi triadi.

V desetih letih so mladi završki folkloristi postali nepogrešljivi na občinskih in šolskih prireditvah, udeležujejo se državnih revij ljudskih pesmi,

plesov in običajev Pika poka pod goro, od koder so prinesli šest zlatih medalj in dve srebrni. "Ugotavljamo, da je preveč tekmovalni in premalo sproščene družbenega, kot je bilo tokrat. Folkloristi ponujajo priložnost, da se otroci srečajo z ljudskim izročilom in se ga naučijo spoštovati. Zato smo ga začeli raziskovati, pripravili smo že tri raziskovalne naloge. Hkrati si pridobijo večštevne nastopanja in obnašanja, saj nastopajo od trenutka, ko se oblečejo. Predvsem pa se mi zdi pomembno, da se naučijo osnovnih plesov, kot sta polka in valček," je dejala Danica Zelenik. Da ni šlo zgolj za šolsko obveznost, ampak za zabavno in poučno zadevo, so v petek dokazali nekdanji učenci, ki so se v tednu pred dogodkom zbrali na prvem srečanju in se odločili, da bodo sodelovali na prireditvi. Podelili so priznanje njihovemu zvestemu harmonikarju **Martinu Tetičkoviču** iz KUD Maksa Furjana. Del društva so tudi mladi folkloristi.

DAN ŠOLE v Cirkulanah

V petek, 7. 6. 2013, smo bili učenci OŠ Cirkulane dopoldne doma, saj smo popoldne praznovali dan šole, šesti občinski praznik in otvoritev večnamensko turistično prireditvene dvorane.

Na ta dan smo se vsi pripravljali, saj je bil zelo pomemben za nas učence in za občane. Kulturni program je vodila gospa Tatjana Mohorko. Najprej je imela uvodni govor, nato pa je sledila otvoritev dvorane. Na oder je povabila nekaj pomembnih gostov, ki so nam čestitali ob tej pomembni pridobitvi. Nekaj besed je spregovoril tudi gospod župan Janez Jurgec. In že smo prispeli do našega živahnega kulturnega programa. Program sta na šaljiv način vodila učenca sedmega razreda. Učenci od prvega do četrtega razreda so nastopili s padalom in bobni. Njihov nastop je bil zelo dinamičen in prisrčen. Za boljše vzdušje so zaplesali otroci iz vrtca. Sledili so nastopi učencev višjih razredov. Za konec se nam je predstavila akrobatska skupina iz OŠ Ljudski vrt, ki je s svojim nastopom zelo navdušila. Spregovorila je še gospa ravnateljica Suzana Petek in vsi učenci smo skupaj z učitelji zapeli Sem jaz gradil prijateljstvo. Po končani prireditvi smo lahko šli v šotor, kjer je bilo poskrbljeno za vse.

Ta dan si bomo zagotovo zapomnili vsi.

Marina Levanič, 8. a

ZABAVNO IN IGRIVO

V VRTCU ZAVRČ IN CIRKULANE

Spomladanski kros vrtcev na Ptuju

»DAN D ALI DRZNILI SMO SI NEKAJ VEČ ...«

Ja, bo že držalo. Poletje, tisto vroče, po dobri senci iskano, se je že poslovilo, mi pa nevede zavihali rokave in že stopili v »zeleno« jesen. Pa poglejmo naprej malo nazaj; kaj smo počeli, kaj se naučili in kaj prebrisanega storili.

V preteklem šolskem letu smo si obljubili, da se bomo, še preden se poslovimo od naših minimaturantov, odpeljali na zaključni izlet s starši. In? Kaj mislite? Nam je uspelo? Seveda nam je! »Tisto« sobotno jutro smo zasedli »Vareški center« ter se s polnimi nahrbtniki na ramenih posedli na avtobus ter odpeljali novemu dnevu naproti. Pot nas je vodila do Slovenskih Konjic, kjer smo si z velikim navdušenjem in

radovednostjo ogledali »Mini Zoo Land« (mini živalski vrt). Resnično smo uživali. Ogledali smo si različne živali, jahali ponija, se spuščali po vrveh, pomežiknili krokodilu, pobožali majhno opico, se skrivali v majhnem peščenem rudniku, skočili na kočijo, se preizkusili na gusarski ladji in še bi lahko naštevali. To je bila prava zabava! Preprosto smo uživali – od najmanjših do največjih.

Meseca aprila smo v vrtcu, s prav posebnim namenom, gostili literarnike iz Ljubljane. Namreč, ker smo starejši otroci že dokaj iznajdljivi in domišljivi, smo te lastnosti pridno izkoristili in jih skupaj s starši »prenesli« na papir. S tem smo ustvarili svoje prve domišljajske pravljice in jih odposlali na literarni natečaj »Z domišljijo po poteh«. Tako je deklica, Maja Zavec, za čudovito pravljico »Gosenica Betka« v preteklem šolskem letu 2010/11 prejela 4. mesto in s tem svojo prvo izdano tiskano knjigo. Samo knjigo so literarniki predstavili v našem vrtcu, v upanju po še večkratnem sodelovanju. In ker smo priznanja in ideje ob izdaji lastne knjige bili zelo veseli, smo se literarnega natečaja udeležili tudi letos. Nagrajenca letošnjega natečaja sta bila ponovno Maja Zavec z nadaljevanjem pravljice »Gosenica Betka se zaljubi« in Jan Vidovič s pravljico »Jan čebelar«.

V mesecu juniju so nas presenetili učenci iz OŠ Cirkulane-Zavrč, saj so se nam predstavili z ljubko dramatizacijo »Muca Supergerica«, pod vodstvom gospe Nade Polajžer. Samega srečanja smo bili izredno veseli in se učencem ter mentorici zahvalili ob želji, da nas ponovno presenetijo v novem šolskem letu.

Ogled lutkovne predstave v Cirkulanah

Ker je počasi nastopil čas, ko so se nekateri otroci že odpravljali na dolge počitnice, smo še zadnjič, v stari »podobi in sliki«, priredili zaključno zabavo s starši, dedki in babicami. Tako smo se otroci vrtca na krajši predstavi ponovno dokazali, da smo izvrstni pevci, plesalci in deklamatorji. Prav tako smo istega meseca izpeljali slavnostni pohod minimaturantov po naši občini, zaključili pa z obiskom pri gospodu županu.

Z dobro sončno zaščito smo skočili še v vroče poletje in si tudi tokrat drznili nekaj več. Po dogovoru z vzgojitelji, da prihaja »dan D«, smo otroci od vsega navdušenja tistega dne hiteli domov. Doma smo bili nadvse pridni in ubogljivi, zvečer pa prehitro želeli leči k globokemu spancu, a nam navdušenje nad drugim dnevom v vrtcu ni dopuščalo, da bi zatisnili oči. A vendarle smo ga dočakali. Dan D ali skok v »toplice«. Tisto jutro smo v vrtec prinesli vso potrebno kopalno opremo in se podali v prijetno dogodivščino. Namakali smo se v bazenu, se sončili na dvorišču, škropili z vodnimi pištolami, cevmi, baloni, si privoščili sladoled in ob koncu dneva utrujeni, a z nasmeškom legli k počitku. Kako je naša zabava potekala, si lahko podrobneje ogledate na naši spletni strani vrtca ali pa nas preprosto obiščete in povprašate, kako je bilo; zagotovo Vam bomo znali povedati veliko zanimivega. Vroče poletje je tako minevalo ob druženju s prijatelji, ob spoznavanju novih igrin in ob veliki meri dobrega gibanja.

In kadar se bliža čas trgatve v Halozah se nakazuje tudi mesec september, ko se v vrtcu uvedejo nove spremembe. Nekateri otroci so stopili med šolske klopi, mi pa medse sprejeli nove otroke, starše in zaposlene.

V prvem mesecu novega šolskega leta, se je bilo potrebno »ponovno« uvajati v dnevni red vrtca in obuditi pravila, ki veljajo tako za velike kot tudi majhne. Ob vseh dejavnosti, ki so potekale v vsaki skupini posebej, smo okrasili tudi vrtec in si pričarali pisano jesen kar po hodnikih. Prav tako smo že izvedli prvo srečanje s starši na roditeljskem sestanku, kjer smo predstavili dejavnosti, ki se bodo izvajale skozi vse leto, predvsem pa imeli možnost slišati nekaj besed ge. Helene Seidl (Zobna ambulanta Ptuj) in g. Marjana Vrtiča (PP Gorišnica). Ga. Helena Seidl nam je temeljito predstavila projekt »*Moji beli zobki*«, ki so ga otroci iz skupine Sončki izvedli v preteklem šolskem letu pod vodstvom vzgojiteljice Tanje in Nade. Sam projekt je bil dobro izveden, otroci so bili zelo aktivni in navdušeni, predvsem pa se veliko naučili. Prav tako smo k besedi povabili gospoda policista (Marjan Vrtič), ki je večjo pozornost namenil varni vožnji otrok v avtomobilu, saj vemo, da imajo »nekateri« še vedno težave pri uboganju le teh.

Ko smo se z novinci že dokaj dobro ujeli in spoznali, smo v vrtec povabili Ekološko-kulturno društvo za boljši svet, ki so nam ponovno pričarali čudovito dopoldne ob lutkovni igrici »*Otroci vsega sveta*«, ob tem pa imeli možnost se pozdraviti in objeti z

bivšimi »vrtičaki«, ki se danes že ponosno sprehajajo z rumenimi ruticami okrog vratu.

Prihod jeseni je pomenil tudi prihod tete Jeseni. »Ta« nas vsako leto obišče ter preveri, če pridno rastemo in če je za »to« rast kriva dobra, zdrava in domača prehrana. Otroci smo v vrtec prinesli veliko poljskih in vrtnih pridelkov ter jih ob zajtrku tudi z veseljem zaužili.

V prvem tednu oktobra smo praznovali »Teden otroka« z letošnjo temo »Radosti in skrbi odraščanja«. Tokrat smo večjo mero pozornosti namenili sami igri otrok, spoštovanju dogovorov in druženju med vrstniki. Dneve smo si tako različno obarvali; od pravljичnih minut do poslikave ceste, od gibanja do petja in plesa, od spoznavanja novih iger do upoštevanja starih pravil ter možnosti spoznavanja planinarjenja po domačem kraju. Tako smo se otroci iz starejše skupine že podali na prvi večji pohod – na Gradiški Hum. Druženje je bilo prijetno, razgibano, spoznavno, predvsem pa smo si obljubili, da se bomo na takšne in drugačne pohode še večkrat odpravili, saj se zavedamo, kako zdravo in pomembno je gibanje v predšolskem obdobju. Da bo naše veselje ob samem pohodništvu toliko večje, smo se odločili, da bomo izvedli celoletni projekt pohodništva pod bistrim naslovom »*Mi gremo po svoje*«.

Kot ste lahko razbrali, smo v preteklih mesecih izvedli že veliko dejavnosti. Veliko stvari se še moramo naučiti, preizkusiti, doživeti, vsekakor pa se moramo zavedati, da vse, kar počnemo, moramo početi z veseljem, s spoštovanjem in ob veliki meri nudenja pomoči drug drugemu.

Pa lep jesenski pozdrav od najmlajših v tej čudoviti vasi.

GOSPOD »BOM PRIDEN« ŽE TRKA NA VRATA ...

Pred nami so bili pisani jesenski dnevi in hkrati čas za že tradicionalni kostanjev piknik v naši hiški. A tistega jutra, ko smo v vrtec prinašali ogromno materiala za izdelovanje in vreče kostanjev, se dopoldanska megla ni in ni hotela posloviti. Vsekakor se nismo želeli predati, upali smo do konca in sreča se nam je tudi tokrat nasmehnila. Začarana megla se je čez dan razkadila, mi pa zavihali rokave in pričeli z ročnim ustvarjanjem na prvi skupni delavnici tega šolskega leta.

Ker so med nami bili že hladnejši dnevi, smo tokrat poskrbeli, da smo na sami jesenski delavnici izdelali veliko ptičjih hišic, kjer se bodo naši ptički čez zimo lahko krmilili. Da je podoba vrtca bila toliko bolj jesenska, smo poskrbeli še z izrezovanjem buč, kjer je vsaka buča uprizarjala drugačno zgodbo, podobo in pogled. Med samim ustvarjanjem je bilo veliko smeha, prijetnega pogovora, razgibavanja na travnatem igrišču, a najbolj mikavni so bili kostanji, ki so jih spekli naši očetje. Nekaj naših končnih ustvarjalnih izdelkov smo si odnesli domov, nekaj jih razstavili pred samim vrtcem in tako so jutra ob prihodu v vrtec postala bolj pestra, za kanček bolj nasmejana in razgibana.

Razgibavanje na novih športnih rekvizitih

Nekaj dni kasneje, smo se z dokaj majhnimi trebuščki odpravili do naših občinskih gospodinj, katere so nas prav prijetno presenetile s pripravljenimi jedmi. Vse jedi so bile pripravljene iz krompirja, kar je nam otrokom še posebej všeč. Tako smo si ogledali njihovo zelenjavno dekoracijo, okusili pečen krompirček in bili nad samim kuhanjem navdušeni. Naše druženje je minevalo zelo hitro, zato smo ob koncu naredili še nekaj skupnih fotografij, kasneje pa se odpravili nazaj do vrtca in se počasi, s polnimi trebuščki, predali opoldanskemu spancu.

Kmalu za tem so sledile krompirjeve počitnice, kjer smo se nekateri otroci odpravili na krajše lenarjenje, drugi pa dneve izkoristili v vrtcu, ob druženju in spoznavanju novih dejavnosti. Tako smo se veliko gibali v naravi, jo opazovali, opisovali spremembe, bili prijatelji, pomočniki, predvsem pa dobri soigralci.

Otroci iz starejše skupine smo meseca septembra pričeli s celoletnim projektom »Pohodništvo ali Mi gremo po svoje«. Z velikim ponosom lahko potrdimo, da smo do danes opravili že dvanajst velikih pohodov. Naši pogumni koraki sežejo vse tja do Medribnika in Paradiža, do Gradiškega Huma in navzgor do Gruškovca. Otroci na

samih pohodih oblikujemo pozitiven odnos do hoje, do doživljanja narave, oblikujemo čustven, pristen, spoštljiv in kulturn odnos do narave kot posebne vrednote. Da je veselje toliko večje, imamo izdelane pohodne knjižice, kjer za vsak opravljen pohod prejmemo štampiljko. Seveda, pa se na pohod ne bi mogli odpraviti brez predhodnega znanja, zato so dejavnosti v skupini pred samim pričetkom pohodništva potekale v smislu spoznavanja in učenja o pohodništvu. Tako smo se učili in spoznavali pohodniško opremo, spoznali pravila obnašanja v naravi, se seznanili s pohodniškimi markacijami in z nalogami vodnika. Ko smo vso »to« znanje osvojili, pa se pogumno podali na pot in novim dogodivščinam naproti.

Igra na šolskem dvorišču

Meseca novembra smo v našem vrtcu izvedli tradicionalni slovenski zajtrk skupaj z našimi čebelarji. Tako smo navsezgodaj zjutraj v našem vrtcu gostili čebelarje, ki so nam polepšali jutro ob pripovedovanju raznih anekdot in ob preizkušanju zaščitne obleke. Čebelarjem se iskreno zahvaljujemo in jih že sedaj vabimo, da nas drugo leto ponovno presenetijo.

In da presenečenj še zdaleč ni bilo konec, smo se prepričali v petkovem dopoldnevu, ko smo imeli možnost spoznati drugačno plesno in pevsko kulturo, saj smo si dodobra ogledali plesalce in plesalke iz Makedonije. Za to spoznanje in čudovito doživetje se moramo zahvaliti naši folklorni skupini Cirkulane, ki nas je povabila in nam omogočila, da je marsikatero spanje bilo kasneje vznemirljivo in preprosto zasanjano.

Ob koncu meseca smo v našem vrtcu izvedli še evakuacijsko vajo. Tako smo otroci skupaj z vzgojiteljicami, ob glasni gasilski sireni, hiteli in hiteli ter pravilno ravnali ob

nevarnem opozorilu. Vsekakor si želimo, da bi bila takšna opozorila čim manjkrat slišana in izvedena, a poučiti se je bilo dobro in pravilno.

Mesec november se počasi poslavlja, na naša vrata pa že vidno trka gospod »Bom priden«. Malo za šalo, malo za res ... V tem mesecu nas čaka veliko zasanjanih dejavnosti, predvsem pa veliko nestrpnega odštevanja. Najprej nas bodo presenetili gledališčniki iz Ekološko-kulturnega društva za boljši svet (Maribor) z dramatizacijo »Čudežno pletivo«, nekaj dni kasneje pa bomo imeli možnost spoznati še gledališčnike iz Lendave, kjer se nam bodo predstavili z dramatizacijo »Medvedje spanje«. In ker je mesec december tako prazničen, tako nasmejan in tako prijeten, bomo medse povabili še naše starše, dedke in babice ter izvedli božično-novoletno delavnico, na kateri bomo poskrbeli, da bo naša majhna hiška dobila svojo pravljичno podobo. Ker je mesec december mesec praznovanja, petja in plesa, se bomo tudi letos udeležili božično-novoletnega koncerta osnovne šole in vrtca, z našim nastopom pa ponovno pokazali, da tudi najmlajši že znamo veliko.

In če bo tudi letos pri nas postavljena tista velika, mogočna, zelena jelka? Na »to« vsekakor ne bomo pozabili! Prepričani smo, da bo tudi tokrat obdana s kakšnimi novimi igračami, ki se jih že nadvse veselimo.

»DVAKRAT VAS IZZIVAMO«

Če Vam je lanska zima povzročila nekaj preglavic, smo najmlajši v vasi bili več kot zadovoljni z njenim obiskom. Tako so se naše zimske radosti, lumparije in vsakdanje veselje ob odkrivanju novih iger ter poti nadaljevale in nadaljevale. Resda prazniki niso bili obarvani z belo odejo, a smo se »takšne« odeje razveselili mesec dni kasneje. Mnogi ste lopato sprejeli kot obvezen pripomoček, mi pa se raje odločili za kombinezon in velike, udobne škornje.

In če smo se v decembrski številki občinskega glasila poslovili z okrašeno novoletno jelko, tokrat nadaljujemo z mesecem januarjem, kjer se je igra z novimi igračami pričela z velikim navdušenjem. Najmlajši smo raziskovali pisane gradnike in se spuščali po toboganu kar v domači igralnici. Veliki korenjaki smo spoznavali nove namizne igre in se urili v kuhinjskem kotičku. Sredinčki pa se pogumno lotili lesenih sestavljanek, spoznavali številke na uri ter se rokovali z zobozdravstvenimi instrumenti. Ob samem učenju pri igri v vrtcu smo še istega meseca gostili nove, velike prijatelje. Na naše povabilo so

se odzvali domači lovci iz Lovske družine Cirkulane. In ker smo otroci že po naravi zelo radovedni, smo »to« sposobnost vsekakor izkoristili med njihovim obiskom. Lovca sta nam temeljito predstavila njihovo obleko, opremo, delo, poslanstvo ter odgovorila na številna zanimiva vprašanja. Vsekakor lovci niso prišli praznih rok, kar smo se najmlajši v vasi še posebej razveselili. S seboj so nam prinesli prikupne majhne ptičje hišice, ki so še istega dne pričele služiti svojemu namenu.

Prav tako smo meseca januarja organizirali pustno delavnico s starši. Z letošnjo pustno masko »Smeškoti« smo želeli nekako motivirati ljudi v našem kraju in drugod. Preprosto, samo z nasmehom. To je tisto, kar otroci najraje počnemo - bolj kot je nekontrolirano, slajše je. Zato dragi odrasli prijatelji, bodite nasmejani in preprosti. Bodite iskreni in spontani. Bodite takšni, kakršni mi otroci vemo, da znate biti. Tudi z letošnjo pustno masko smo skupaj z otroki, vzgojitelji in starši iz vrtca Zavrč osvojili 2. mesto na 20. Fašenku v Cirkulanah. Nagrade smo vsekakor bili veseli in že pridno kujemo načrt za zabaven piknik na našem dvorišču.

Ko smo se od pusta poslovili, so na naša vrata trkale nove priprave in novi nastopi. Bližal se je mesec marec, ko naše mamice praznujejo svoj praznik. In kot je že v naši navadi, smo jim tudi letos pripravili krajši literarno-glasbeni program. Kot prvi so na »oder«, v prikupnih kravatah in mašljčkih prikorakali najmlajši iz skupine Malčki Palčki. Ob prepevanju vzgojiteljic so plesno rajali po krogu in na hudomušen način prikazali izgubljene copatke. Kmalu so sledili Škrati s pesmico o malem zvončku in deklamacijo o srčku. Kot tretji so se predstavili živahni Sončki, s prijetno pesmico »Mamica, kaj na ti kupim?« in z bogato deklamacijo o medvedku. Kot pika na i, so se predstavili še največji iz naše hiške, skupina Pikapolonice. Zapeli so pesmico o Sinički in nadaljevali z deklamacijo o mami. Po samem nastopu smo naše mame obdarili s prikupnimi, unikatnimi darili. Otroci skupine Pikapolonice pa so svoj nastop nadaljevali še ob prireditvi za materinski dan na OŠ Cirkulane-Zavrč ter se širši publiki tudi podrobneje predstavili.

Ob koncu meseca smo medse ponovno povabili gledališčnike iz Maribora (Ekološko-kulturno društvo za boljši svet). Ob prikupnih in nadvse zanimivih rekvizitih smo ob pomoči prijetnih igralcev spoznali »Kakšnega okusa je sonce?«. In če je mesec marec bil dokaj natrpan, smo v takšnem tempu in ritmu nadaljevali še v norčavi mesec, mesec april.

Najprej smo se pripravljali na velikonočne praznike z barvanjem pirhov. Tokrat smo izbrali različne tehnike »poslikave«. Segli smo po tempera barvi, mekolu, čebulnih olupkih, potiskali servietno tehniko, vse skupaj pa »zapakirali« na hudomušen način.

In ker je meseca aprila sonce že pošteno pričelo služiti svojemu namenu, smo nadaljevali celoletni projekt pohodništva. Tako smo se večkrat podali na pustolovske poti, s tem pa si prislužili štampljko več v naši knjižici. Ni potrebno poudarjati, da smo bili gibalno že dovolj dobro ogreti, zato smo se ob koncu meseca preizkusili še v tekaških sposobnostih na spomladanskem krosu OŠ Cirkulane-Zavrč. Otroci smo se pošteno borili in s seboj, zaslužno, odnesli velike medalje.

Otroci iz skupine Škrati počasi zaključujemo s celoletnim projektom »V ustih zobek se blešči – Zdrav mlečni zobek«. Skozi vse leto smo prisluhnili različnim pravljicam in deklamacijam o zobkih, katere nam je na zanimiv način predstavila teta Helena iz Zobozdravstvene ambulante Ptuj. Vsakič, ko nas je obiskala, nam je temeljito pregledala zobke, nam pomagala pri umivanju le-teh ter nas poučila o pravilnem umivanju zobkov. In ker si otroci zelo radi umivamo zobke, je bil obisk pri domači zobozdravnici zagotovo nujen. Tako smo se nekega dopoldne odpravili do Zobne ambulante v Cirkulanah, kjer sta nas prijazni gospe, Željka in Danica, prav prijetno sprejeli. Videli smo ordinacijo, instrumente, s katerimi se redno rokujeta, ter tisti, veliki, usodni »stol«, kateri marsikomu pričara strah in trepet. Vsekakor med našim obiskom tega ni bilo zaslediti, saj smo otroci zbrali dovolj poguma in glasno rekli svoj »AAaa«. Srečanje je bilo nadvse zanimivo, poučno, a vendarle sproščeno in z eno veliko štampljko več na roki.

Obisk na kmetiji

Otroci iz Skupine Pikapolonice smo v letošnjem šolskem letu izpeljali kar nekaj celoletnih projektov, ki se počasi prav tako zaključujejo. Ker otroci zelo radi poslušamo pravljice in prebiramo knjige, smo se lotili projekta »Bralna značka v vrtcu«. S projektom so vzgojiteljice poskušale spodbuditi ljubezen do knjige, omogočiti aktivno preživljanja prostega časa, nas naučiti vztrajnosti in vzdržljivosti, predvsem pa nam širiti obzorja besednega zaklada. Tako je naša »Zelena torba« potovala od otroka do otroka, od družine do družine. V sami torbi je bila knjiga in zvezek, katero smo skupaj s starši prebrali, kasneje pa v zvezek ilustrirali prebrano pravljico, zgodbico. Ko smo »domačo nalogo« s starši opravili, smo se vrnili v vrtec, kjer smo pred svojimi vrstniki pravljico, zgodbico obnovili in jo predstavili. Prav tako smo najstarejši otroci sodelovali v projektu »Pasavček«, zato smo v ta namen medse povabili gospoda policista. Obnovili smo sedenje v otroškem varnostnem sedežu, se naučili pravilne hoje po pločniku, hoje po cesti, kjer pločnikov ni ter spoznavali pomen prometnih znakov. Naše druženje je bilo zelo zabavno, pestro, a nadvse prijetno.

Če smo v začetku šolskega leta bili še malo plahi, tega ob bližajočem se koncu več ne moremo trditi. Iz posteljice smo preskočili na velike

ležalnike, iz plazenja v pogumne korake, iz nekaj številke že na pravo veliko štetje.

V mesecu maju bomo velik poudarek namenili gibanju. Tako bomo otroci vrtca Cirkulane opravili še kar nekaj zanimivih pohodov po domačih cestah, z nahrbtniki na ramenih. Vsekakor bomo vreme pridno izkoristili tudi za igro na domačem igrišču, predvsem pa se naužili še zadnjih uric, preden se bodo bodoči minimaturanti poslovili od nas. Še preden se od nas zares poslovijo, bo sledila še zaključna zabava tega šolskega leta, skupni izlet s starši in sodelovanje na spomladanskem krosu vrtcev na Ptuju.

In sedaj, ko je sezona na terasi »končno« odprta, ko nas cvetoči travniki nežno božajo, ko je vonj po pokošeni travi toliko bolj dišeč, Vam želimo, da se umirite in preprosto uživajte. Pravzaprav, ne da Vam želimo, temveč Vas izzivamo. Dvakrat Vas izzivamo – začnite uživati, vsak dan.

Foto in besedilo: kolektiv vrtca Cirkulane

PUST ŠIROKIH UST

Končno je le prišel ta norčavi pustni torek, ko smo se lahko našemili. Že nekaj dni prej smo se pogovarjali kaj si bomo oblekli, bili smo polni pričakovanj.

Že zgodaj zjutraj so v vrtec prihajale pikapolonice, princeske, gusarji... Tako je bilo zabavno že zjutraj, ko so se posamezne maske predstavljale druga drugi.

Iz igralnice se je slišala vesela glasba, ki je maskare vabila k veselemu rajanju.

Seveda smo se tudi fotografirali, da ne bi pozabili, kakšen pustni praznik zabave ter norčij smo doživeli.

MATERINSKI DAN

Prebujajoča, zelena, cvetoča, dišeča, vznemirljiva, ... samo pomlad je lahko tako prebrisan letni čas, da se človek enostavno počuti mladostno, pripravljenega na akcijo.

Z željo po ustvarjanju, druženju in pristnih medsebojnih odnosih smo se v torek 20. marca zbrali na ustvarjalnih delavnicah. Majhne ročice, drobni prstki in spretni prsti njihovih mamic in kmalu so začele nastajati prave mojstrovine.

Združili smo moči in ideje in ob druženju v prijetnem popoldnevu izdelali čudovite spomladanske cvetlice, ogrlice in škatlice.

Najmlajši pa so ustvarjali iz slanega testa.

OBISKALI SO NAS....

...BERNSKI PLANŠARJI...

V tem šolskem letu so našo šolo in vrtec obiskali prav posebni gostje. Na obisk so prišli vzreditelji psov pasme Bernski planšarji; »Berner Kaiser«, ki so se s svojimi kosmatimi štirinožci zbrali na šolskem igrišču.

O psih smo izvedeli marsikaj zanimivega. Ta pasma izhaja iz švicarskega gorskega sveta, kjer so služili kot delovni psi za zganjanje živine in vleko mlekarskih vozičkov. To je zaznamovalo tudi njihov značaj, saj so prijazni psi, ki pa potrebujejo veliko gibanja.

En izmed vzrediteljev nam je pokazal kaj vse psi znajo, kako so ubogljivi in razigrani.

Popeljali so nas tudi z vozički. Dopoldan smo zaključili v prijetni družbi.

...POLICISTI...

V mesecu septembru so nas obiskali policisti. Razkazali so nam službeno vozilo z opremo. Ponovili smo osnovne stvari, ki jih moramo o prometu vedeti, npr. kako pravilno prečkati cesto, česa na poti v vrtec ne smemo početi in kaj moramo vedeti, da bo naša pot v vrtec varna. O vsem tem smo pokazali veliko znanja.

Oblekli smo si lahko jopič in nadedli čelado, ter tudi sami bili policisti. Malo smo se tudi poigrali z gumbi v avtomobilu in zaslišali policijsko sireno.

...ČEBELAR...

V petek, 16.11. smo tudi mi sodelovali v projektu: Tradicionalni slovenski zajtrk. To je vseslovenski projekt, ki spodbuja zavedanje o pomenu in prednostih lokalne samooskrbe, dejavnostih domače pridelave in predelave in v okviru sistema javnega naročanja oziroma naročil zagotavljati hrano, ki je pridelana v lokalnem okolju. Ozavešča javnost o pomenu kmetijstva in čebelarstva, pomenu pravilne in zdrave prehrane, pomenu živilske industrije, pomenu gibanja ter pomenu ohranjanja čistega okolja.

Obiskal nas je čebelar Slavko Pravdič. Povedal nam je veliko o čebelah in medu. Pokazal nam je opremo, ki jo pri svojem delu s čebelami uporablja. Izvedeli smo, da so čebele zelo pomembne živalce, čeprav so tako majhne.

Sladkali smo se z medom in najbolj pogumni so lahko poskusili tudi cvetlični prah. Pokazal nam je številne pridelke iz čebeljega panja. Vsak pa je dobil čebelico izdelano iz medu.

MI NA OBISKU...

V torek, 23.11. smo v popoldanskem času s svojimi starši, babicami, tetami... šli na pohod do bližnjega lovskega doma. Tam so nas pričakali lovci. Razkazali so nam svojo opremo, ki jo pri lovu uporabljajo, ter nam povedali veliko zanimivega o njihovem delu in skrbi za živali. Ker je pot bila naporna, smo si privoščili malico iz nahrbtnika. Tudi lovci so nam pripravili pogostitev. Mmm, kako je teknilo. Po čudovitem druženju z lovci, smo se peš podali nazaj do vrtca.

KROS NA PTUJU

28.5.2013 so se otroci, ki bodo to jesen vstopili v šolo, udeležili medobčinskega in mednarodnega kroša na Ptuj, ki ga je organiziral vrtec Ptuj skupaj s športno šolo JUHU .

Zraven ptujskih vrtcev se je kroša udeležilo veliko okoliških vrtcev, ter vrtec iz Varaždina.

Pri teku jih je vzpodbujal JUHI, na koncu pa so vsi dobili medalje za odlično opravljeno delo. Preživeli smo prijeten dopoldan.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Vsaka stvar ima svoj začetek in svoj konec. Tako je že v vrtcu. Eni začetki so lepi, drugi so težki. Enako in čisto drugače pa je na koncu.

Da bi zaključili šolsko leto v vrtcu, smo se otroci in starši, tudi nekaj babic, tet, stricev... zbrali na nogometnem igrišču. Bil je vroč dan, ki je prav klical po poletnem druženju, sredo, 13.6. 2013.

V predšolskem obdobju otroci z igro pridobivajo raznovrstne gibalne izkušnje, ki jim prinašajo veselje, spontanost, ustvarjalnost in zadovoljstvo. Prav zato v našem vrtcu otrokom vsakodnevno omogočamo izvajanje različnih gibalnih dejavnosti v prostoru in na prostem, saj se zavedamo kako pomembna sestavina je gibanje v kakovosti življenja ne- le v otroštvu, temveč v vseh starostnih obdobjih.

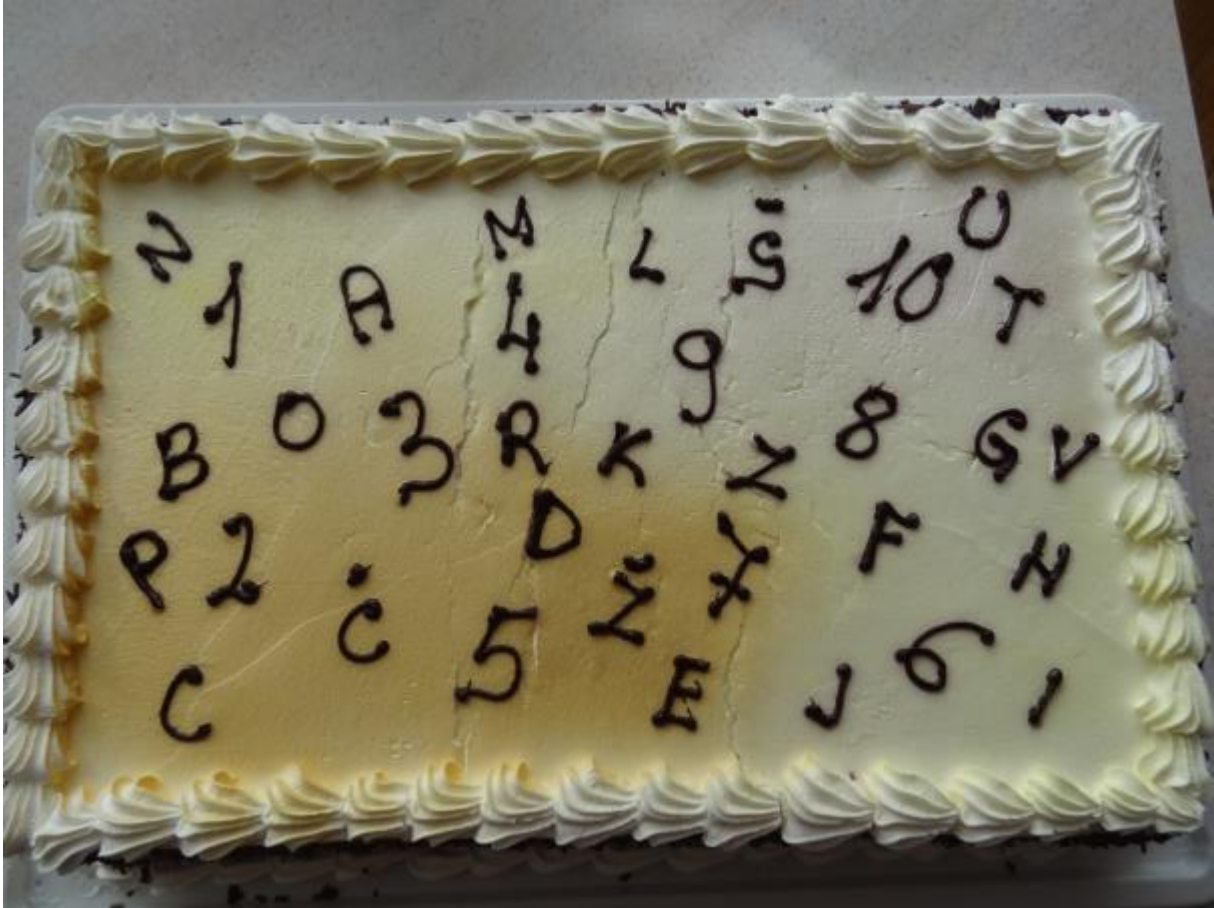
Na prireditvi smo obiskovalcem tako predstavili nekaj gibalno plesnih dejavnosti, ki jih med drugim v našem vrtcu radi vnašamo v delo z otroki. Otroci so s svojimi vzgojiteljicami ponosno nastopili in s tem potrdili, da se v našem vrtcu veliko zanimivega igramo, da se veliko gibamo in ustvarjamo.

Od nas pa so se poslovili naši »minimaturanti«, ki bodo jeseni postali prvošolčki. Želimo jim, da se v šoli dobro počutijo, veliko naučijo in da nas pridejo še kaj obiskat.

Popoldan je minil v prijetnem druženju.

Besedilo in foto: kolektiv vrtca Zavrč

RADOVEDNO IN POUČNO TUDI NA RAZREDNI STOPNJI

Slastna torta za prvošolčke

PRVIČ V ŠOLI

Prvi šolski dan so nas pospremili v šolo starši. Na šolskem dvorišču nas je vse zbrane najprej pozdravila gospa ravnateljica Kristina Artenjak. Po pozdravu smo se prvošolčki odpravili v jedilnico, kjer so nas pričakale učiteljice. Posebej za nas so ustvarile nove pesmice, ki so nam jih ob spremljavi kitare tudi zapele. Zaupamo jih tudi vam.

Tika, taka

Tika, taka, tika, taka bim bam bom, bim bam bom,

kje učenec se mudi, našo šolo že skrbi,

kje učenka se mudi, našo šolo že skrbi.

Tika, taka, tika, taka bim bam bom, bim bam bom,

glej učenec tu sedi in učiti se želi,

glej učenka tu sedi in učiti se želi.

Tika, taka, tika, taka bim bam bom, bim bam bom,

znanje, radost in pogum

bo krepil naš mali um,

znanje, radost in pogum

bo krepil naš mali um.

Dere sen jaz mali bija

Dere sen jaz mali bija, te je lušno blo. Kolca sen po hiš potaka, varva mačkico.

Tralala, tralala, tralalalalala la, tralala, tralala, tralalala la.

Mati so mi nabasali, kruha in klobas. Oča so me zapelali v Vareš v prvi klas.

Tralala, tralala, tralalalalala la, tralala, tralala, tralalala la.

Naučo se bom dobro brati, šteti do 10. Črke bom v besedo spravo, piso bom ime.

Tralala, tralala, tralalalalala la, tralala, tralala, tralalala la.

Razveselili smo se rumenih kopic in rutic, ki sta nam jih podarila g. policist in g. župan. Ko smo bili dobro opremljeni za varno pot v šolo, so se nam predstavile tudi naše učiteljice. Po dolgih letih nas je v prvem razredu toliko, da smo se morali razdeliti v dva oddelka. V učilnice nas je odpeljal vlakec. V 1. a je peljal moder vlakec, v 1. c pa zelen. Tudi v učilnicah nas je pričakalo presenečenje. Pred tablo so viseli veliki korenčki, v katerem so se skrivali Švigazajčki, rutica in lizalka.

Celi september so pridno, ustvarjalno delali. Kaj pa o prvem mesecu v šoli pravijo prvošolčki?

Povedali so tako:

- rad gubam hiše iz kolaž papirja Tilen
- uživam na opazovalnem sprehodu Nik
- vesela sem, da sem se naučila pravilno prečkati cesto, pri tem nam je pomagal policist Zala
 - rada se učim, malo razmišljam in poslušam zgodbice Tjaša
 - rad spoznavam prometne znake Jan
- vesela sem, da imamo velike prijatelje v devetem razredu Valentina
- uživam v telovadnici, rada telovadim in se igram igrico Črni mož Julija
 - vseč mi je bilo, ko smo potovali po labirintu David
- vesel sem, da sem se naučil levo, desno Sebastjan
 - vseč mi je bila predstava Otroci sveta Taja
- naučil sem se risati ljudi, hišo, veverico in drevo Žan
 - spoznali in ogledali smo si vse šolske prostore Nela
 - vseč mi je bilo, ko sem se narisala na vlakec Eva
 - vseč mi je bil ogled cele šole Tian
- zelo mi je vseč kitajski nogomet v telovadnici Neja
 - rad se učim in hodim na sprehode Nik
 - rada se učim in rišem Lana
- vesela sem, ko režemo, rišemo, pišemo, izdelujemo Maja
 - vseč mi je bilo gubanje šole iz kolaž papirja Blaž
 - rada se učim in pojem Janja
- vesel sem, da sem spoznal prometne znake in jih pokažem mamici in babici Alen
 - rad se učim, hodim po labirintu in najraje imam odmor Niko
 - rad se sprehajam in opazujem Tilen
- vesela sem, da se lahko tudi igram in ko srečam svoje velike prijateljice lara
 - zelo rad barvam s flomastri Aljoša
 - rada poslušam pravljice in se igram v kotičku Sara
 - rad se učim, rišem in igram Lucija
 - vseč mi je, da se lahko učim, da rišemo in plešemo Nina

Sem Švigazajček in razveseljujem vse prvošolčke!

Sprejem prvošolčkov in novih učencev med člane šolske skupnosti

V torek, 2. 10. 2012, smo v šolsko skupnost sprejeli prvošolčke in tri nove učence: Alena, Eliso in Belmina. V petek smo učenci 9.a razreda izdelali vetrnice, ki smo jih podarili našim malim prijateljem. V torek, prvo šolsko uro, smo pripravili vse potrebno za prireditev in izpeljali generalko. Nato smo se odpravili po prvošolčke. Pripeljali smo jih v telovadnico, kjer so si najprej ogledali kratek kulturni program s Piko Nogavičko. Sledila je uradna slovesnost, na kateri so prvošolčki dobili diplome. Kasneje smo se odpravili še v jedilnico, kjer so nas pogostili s torto in naredili nekaj fotografij s svojimi malimi prijatelji. Imeli smo se res lepo.

Ana Petrovič, 9.a

Sprejem v šolsko skupnost

2. 10. 2012 so bili učenci 1. b razreda sprejeti v šolsko skupnost

Ta dan so obljubili, da bodo pridni in vestni učenci, da bodo upoštevali šolska pravila in si bodo z vsemi pravi prijatelji.

Ti učenci so: Igor Arklinič, Anemari Bratuša, Klara Cvetko, Ela Dernikovič Ogrizek, David Golc, Marina Kojc, Maša Kokol, Gregor Kokot, Kevin Kokot, Rebeka Kokot, Mario Korpar, Nikita Marija Kotolenko, Vanesa Majcenovič Petkovnik, Tian Poštrak, Viktor Pravdič, Melita Škrinjar, Timi Tušek, Manuela Zebec, Neža Zebec in Alen Žnidarič.

Njihovi veliki prijatelji, učenci 9. b razreda, so jih obdarili ter se skupaj z njimi posladkali.

Pester kulturni program ob tem dogodku so pripravili učenci šole.

Sprejem v šolsko skupnost učencev 1.b razreda

V PRVEM RAZREDU

V ŠOLI SE VELIKO NAUČIMO. POJEMO PESMICE, RAČUNAMO DO DVAJSET. NAUČILI SMO SE TUDI ABECEDO. PRI ŠPORTNI VZGOJI SMO SE NAUČILI DELATI PREVALE, SKAKATI S KOLEBNICO IN ODBIJATI ŽOGO. ŠLI SMO NA IZLET NA PTUJSKI GRAD.

TAJA ŠTUMBERGER, 1. A

RADA HODIM V ŠOLO. VELIKO SE UČIMO IN IGRAMO. V ŠOLO ME PRIPELJE MAMA. ZA KONČNI IZLET SMO OBISKALI PTUJ. V TOREK SMO IMELI POHOD. V ŠOLI IMAM NAJRAJE LIKOVNO VZGOJO.

ZALA FRIDAUER, 1. A

V PRVEM RAZREDU SMO SE NAUČILI ŠTETI IN RAČUNATI DO DVAJSET. NAUČILI SMO SE TUDI VSE ČRKE ABECEDA. ČRKE SMO POVEZALI V BESEDE, KI JIH VEMO ŽE PREBRATI.

DAVID JURGEC, 1. A

KONČNI IZLET

NA IZLET SMO ŠLI NA PTUJSKI GRAD IN V DEŽELO RDEČE KAPICE. ŠLI SMO ŠE V TRGOVINO IN NA SLADOLED. BILO JE LEPO.

ŽAN FEGUŠ, 1. A

VŠEČ MI JE BILO, KO SMO ŠLI NA PTUJSKI GRAD IN SMO OPAZOVALI OROŽJE, SLIKE, OKLEPE IN KO SMO VSAK POSEBEJ POSKUSILI DVIGNITI DVOROČNI MEČ. SAMI SMO SI IZDELALI LUTKE IN NATO ŠLI NA SPREHOD SKOZI MESTO. VŠEČ SO MI BILE TUDI RAČKE.

SEBASTJAN KOKOT, 1. A

V PTUJSKEM GRADU SO BILI MEČI, OKLEPI IN GLASBILA. VIDELI SMO SOBANE GRAŠČAKOV IN GRAŠČAKINJE, GRAJSKA VRATA IN STARE PIŠČALI. V DEŽELI RDEČE KAPICE SMO VIDELI VELIKO PRAVLJIC IN PRAVLJIČNIH JUNAKOV.

JULIJA MAUČIČ, 1. A

Na izletu

V petek, 24. maja,
smo ^{na Ptuj} šli na iz-
let. Prvo smo si
ogledali gozd Rdeča
kapica. Tam smo
si ogledali veliko
peavljic. Na koncu
smo si kupili
sladoled. Nato smo
si ogledali ptujski
grad tam smo
si navedili lutke.
Potem smo šli v
trgovine. Bila je lepa.

Na plavalnem

tečaju

Na plavalnem tečaju sem se zelo zabavala pa če tudi sem bila v prvi skupini z učiteljem Edijem, v četrtek in petek pa z učiteljico Eno. Na koncu vsakega dneva pa nekaj uric pouka. V petek pa se je na koncalo in na koncu dneva smo si privoščili vsak ena krepico sladoleda. Bilo je lepo.

Meta Jezek, 2.b

PLAVALNI TEČAJ NA PTUJU

Od 3. 6. do 7. 6. 2013 je potekal za učence 2. in 3. razreda plavalni tečaj v Termah Ptuj, kjer so učenci pridobivali oz. izpopolnjevali veščine plavanja. Pri različnih aktivnostih v vodi in spustih po toboganu so vsak dan zelo uživali. In kaj je bilo drugošolcem in tretješolcem na plavalnem tečaju najbolj všeč?

- Učenje plavanja,
- plavanje brez plavalnih pripomočkov,
- čofotanje in igranje v malem bazenu,
- potapljanje,
- skakanje v vodo,
- ležanje na vodi,
- plavanje puščice, kravla,
- spuščanje po toboganu,
- vse na plavalnem tečaju.

NA PLAVALNEM TEČAJU – UČENCI 2. A RAZREDA

Domen: Na plavalnem tečaju smo se razgibali in učili plavati. Igrali smo se črnega moža. Plavali smo s črvom in plavalno desko. Naredili smo nekaj krogov.

Lara: Na plavalnem tečaju smo se imeli lepo.

Katarina: Danes smo šli na bazen. Plavali smo. Imeli smo se lepo.

Lara Hercog: Na plavalnem tečaju smo se naučili veliko novih spretnosti. Vodil nas je učitelj Edi.

Nina Košak: Na tečaju smo se imeli zelo lepo. Večkrat so nas pohvalili.

Gloria: Na plavalnem tečaju smo se učili plavati in tunkati. Naša voditeljica Meta nas je veliko naučila. Veliko smo plavali in se zabavali.

Klemen: Najprej smo se razgibali. Delali smo počepe. Plavali smo do učiteljice.

Taja: Na tečaju je bilo zelo zabavno. Plavali smo s podvodnimi rekviziti. Enkrat sem se skoraj utopila. Bili smo tudi na toboganu.

Boštjan Štular: Plavali smo v visoki vodi. Pod vodo smo se učili žabico. Veliko smo se naučili, na koncu smo šli na tobogan.

Teo: Spuščali smo se po toboganu. Na koncu je sledil preizkus, preplavali smo cel bazen. Bilo mi je zelo lepo.

Daša: Na plavalnem tečaju smo zvadili puščico, nato smo šli v globoko vodo. Tam smo iz žabice naredili mrtvaka in nato smo šli še na tobogan. Imela sem se zelo lepo.

Ana: Na plavalnem tečaju smo imeli več učiteljev. Zadnji dan smo imeli preizkus in ta dan mi je bil najlepši.

Patricija: Zadnji dan smo imeli testiranje. Všeč mi je bilo, ko smo ležali na vodi.

Simon: Najprej smo se preoblekli v kopalke in stuširali, nato pa šli v mali bazen. Najprej smo zvadili mrtvaka, nato pa pokazali, kaj znamo.

Lara: Zadnji dan smo skakali na glavo. Veliko smo plavali, se smejali in se igrali.

Žan: Ko sem prišel v toplice, sem se hitro preoblekel, se stuširal in skočil v mali bazen. Kasneje smo šli še na tobogan.

Darjan: V petek smo imeli plavalni test. Pokazali smo, kaj znamo. Imeli smo dve učiteljici. Plaval sem dobro.

MEDVEDJE SANJE

Nekoč je živela medvedja družina. Majhen medvedek si je vedno želel spoznati svet, vendar mu očka ni dovolil. Zvečer mu je vedno prebral zgodbo. Nato je medvedek zaspal in sanjal, kako je spoznal šolski svet. Prišla je učiteljica in jim rekla, naj odprejo zvezke na strani 10123. Medvedek je poiskal stran in začel brati. Ravno bi praznovali Lilin rojstni dan, vendar ga je v istem trenutku prebudila mama. Medvedek ji je povedal, kaj se mu je sanjalo. Mama se je zasmejala in si mislila, kakšno bujno domišljijo imajo otroci. Kdo ve, mogoče bo v naslednjih sanjah spoznal podvodni svet ...

Taja Potočnik, 2. a

POMLADNO VZDUŠJE

Pomlad je spet prišla. Zvončki cvetijo, mati narava nam je vrnila sonce. Otroci se spet podijo po travnikih in vse je v najlepšem redu. Prav zdaj si vsi otroci mislijo, kako bi šli ven. Melisa že trga narcise, zvončke in druge cvetlice. Celo škrat se je razveselil pomladi. Na koncu lepega, sončnega dne je nabral pomladni šopek rož za svojo mamo in sledila je zabava dolgo v noč.

Taja Potočnik, 2. a

VELIKI, ČUDEŽNI POTOK

Pastir se je nekega dne odpravil po hrano, da družina ne bi bila več lačna. Pa ga je nenadoma ustavil glas: »Kam pa kam, fantiček pastirček?« »Po hrano,« je rekel pastirček. Potok mu je pričaral veliko hrane; razno meso, piškote, predvsem pa veliko sadja in zelenjave. S polnim naročjem je tekel domov. Družina je bila neznansko vesela in nikoli več lačna.

Taja Potočnik, 2. a

SNEŽAK IN PEČ

Ko je bila zima, so otroci naredili snežaka, ki je čez noč oživel. Vstopil je v hišo in šel na podstrešje. Tam je odkril veliko zanimivih stvari. Najbolj so ga presenetila pisana oblačila, ki si jih je kasneje navlekel. Bil je prav posrečen. Šel je po stopnicah in se odpočil pri peči. A zjutraj so otroci našli samo mokra oblačila. Začudeno so se spogledali in jih pospravili.

Simon Petrovič, 2. a

»POZDRAV POMLADI«

Proslava ob materinskem dnevu na lokaciji Cirkulane

Mogoče bi morali priznati, da smo si ob koncu marca želeli nekoliko višje temperature, več sončnih žarkov in bolj radoživo pokrajino, a se nam ni ravno izšlo. V zadnjih dneh pred prireditvijo nas je ponovno prekrila snežna odeja, da sem v trenutku pomislila na pesem Pazi, kepa, ki bi lahko bila uvod v proslavo ob materinskem dnevu.

Kljub temu pa je bil celoten marec v znamenju pomladnih misli, pozitivne energije in ustvarjalnosti na vseh področjih. Učenci so z učitelji pridno pripravljali svoje nastope in prikazali odlične točke na velikem pomladnem odru. Z venčkom, spletenim iz prsrčnih pesmi, instrumentalov in plesov, smo v torek, 26. 3., pozdravili pomlad in se zahvalili mamam, ki v mesecu marcu praznujejo svoj praznik.

Prireditev se je pričela sproščeno, nagajivo – s plesom deklic, ki so s pesmijo pozdravile pomlad in nam pričarale skrivnosten nasmeh na obraz – v trenutku smo pozabili na beli svet okrog nas. Otroci so spregovorili o najlepšem letnem času in njegovih čarih:

P bi pomenil **prebujanje narave, pričakovanje nečesa lepega, novega.**

O – odsev zvezdnega neba v potoku.

M – mamin praznik in srečo v očeh.

L – lepoto pokrajine, ki si nadeva pisano obleko.

A – atovo priložnost, da mami podari kakšen cvet ali poljub več.

D – dneve, ki postajajo daljši, toplejši, lepši.

Prireditev so povezovali učenci 2., 3. in 4. razreda (Dominik Štular, Taja Potočnik in Lea Finžgar). Program so pričeli vrteški otroci, nadaljevali pa so ga učenci od 1. do 9. razreda. Z odlično pripravljenimi točkami, ki so zajemale skorajda celotne razrede, so dokazali, da posedujejo izrazit pevski, glasbeni in plesni talent. Navdušenje je bilo opazno. Vzdušje v dvorani je bilo zelo sproščeno in občinstvo je nastopajoče večkrat nagradilo z aplavzom. Prireditev je sklenila ga. ravnateljica, Suzana Petek, ki je v nekaj besedah zaobjela bistvo celotnega dogajanja.

Zagotovo velja zahvala vsem tistim, ki so kakorkoli pomagali pri nastajanju in izvedbi celotnega dogajanja. Četudi s pozitivnimi mislimi, vzpodbudno besedo, sproščeno gesto. To so drobne pozornosti, ki ogromno štejejo. Velika pohvala učencem, ki so nas presenetili z odličnimi točkami, in zahvala staršem ter vsem obiskovalcem, ki so kljub snežnim razmeram napolnili novo športno dorano in pokazali, da cenijo naše delo in trud.

V srcu ostaja prijeten spomin na druženje z našimi najdražjimi in to je največji poklon.

Irena Vesenjaki, Marija Petrovič in Marjana Duh

POMLADNI DAN

Pomlad je lepa;
gozd je zelen,
metulji letajo med cvetovi,
veter pihlja,
rože lepo dišijo.

Sonce nas greje
in se smehlja z neba.

Patricija Milošič, 2. A

Ob tehniškem dnevu Voda bo gnala mlinček. Bilo je zabavno zanimivo, želimo si še več takšnih sproščujočih dni. A na koncu je prijal počitek.

Učenci 3.b

Trganka 3.b razreda za likovni natečaj ob obletnici akvarija v Mariboru.

Ob zaključku 1. VIO smo priredili razredno proslavo. Bilo je lepo. Pridružila se nam je tudi ravnateljica gospa Suzana Petek in podravnateljica gospa Zinka Štumberger. Poslovali smo se od učiteljice Dragice Zagorec, pokazali staršem kaj vse znamo in zmoremo narediti.

Sedaj so pa na sporedu....POČITNICE! Veselimo se jih.

»PRIKLOPI SE NA NARAVO« ali PRIJAZEN POZDRAV POLETJU

Prvi poletni dan, 21. 6., ali zadnji petek v šolskem letu 2012/2013 smo zaznamovali s sproščenim pohodom in številnimi športnimi aktivnostmi v znani cirkulanski »Šumici« v Gradiščah.

Bilo je zelo lepo. Učenci 4. in 5. razreda so skupaj z razredničarkama Majo in Nikolino ter mojo malenkostjo preživeli dan nekoliko drugače. Na

vrhu hriba nas je prijazno sprejel g. Milan Voglar, ki je idejni vodja celotne zamisli »pravljice v malem«. Razkazal nam je svoje prostore in otroci so se razkropili po številnih koticah, ki jih ponuja Šumica. V objemu narave smo se lahko sprostili, se poigrali, predali sončnim žarkom in se napolnili z energijo, ki jo ponujajo prvi poletni dnevi.

Vse deluje zelo preprosto, zanimivo in prisrčno. Učenci so imeli na voljo: veliki šah, igranje nogometa, kegljanje, balinanje, igre v gozdu, plezanje po gozdnih strminah, poležavanje na soncu ... G. Milan nam je razkazal predmete v muzejski sobi, predstavil knjigo Mustrovih karikatur in njegove stripe ter nam razložil pomen celotnega projekta. Miki Muster je neverjetno domiselno povezal svoje stripovske junake s haloško motiviko, kar je lepo razvidno in štampiljk in planinskih značk. Ta točka je namreč del Mustrove pohodniške poti v Cirkulanah. Učenci so se nato prepustili ritmu glasbe, zaplesali ob domačih zvokih, ustvarili nekaj svojega; drugi so se lovili, se skrivali, odkrivali skrivnostne koticke v bližnjem gozdu, kratka – za vse je bilo veliko sonca in seveda veliko nasmejanih obrazov, kar je najlepši poklon.

V takšnem trenutku se človek resnično zave, kaj človeka osrečuje, kaj ga dela naravnega, sproščenega. Zato nikakor ne razumem mladine, ki se sramuje, če njihovi stari starši še imajo živino, da starši delajo na polju, travniku ali v vinogradu. A ni delo ponos, bistvo haloškega človeka, ki je znan kot človek pesmi, vriskanja in smeha ... Sleherno delo je ponos, hkrati pa osvobaja telo in duha. Bolj se odmikamo od narave, bolj smo nesrečni. Narava je vendarle tista, ki nas aktivira, vzradosti in na koncu vedno pomiri. Ob vsem tem razmišljanju se ponovno znajdemo v svetu

vrednot, ki se nam včasih zdi tako majav. Človek je tisti, ki se lahko odloči med dobrim in slabim, tudi, kadar govorimo o naravi.

Tatjana Kokalj lepo zapiše v svoji pesmi:

*Lepo je drevesu biti drevo.
Sonce je njegov prijatelj.
Zjutraj poboža njegove liste
in ves dan si šepetata
pravljico o zemlji.
Lepo je potoku biti potok.
Mostiček je njegov prijatelj.
Objema ga preko bregov
in mu maha na dolgi poti v svet.
Lepo je vetru biti veter.
Oblak je njegov prijatelj.
Prime ga za roko
in pleše ringaraja z njim po nebu.
Lepo je tebi biti ti.
Jaz sem tvoj prijatelj.
Zažvižgam ti čez cesto
in z rdečo žogo tečeva v beli dan.*

Kot bi s pesmijo orisali prvi poletni dan, ki nam bo ostal v lepem spominu. Prisluhnilimo torej besedam g. Milana Voglarja: »**Priklopimo se na naravo.**« Zaživimo preprosto, približajmo se človeku in mu prisluhnilimo. Bodimo prijazni in sreča bo sama potrkala na naša vrata.

Irena Vesenjāk,
učiteljica v OPB

LOV NA ZAKLAD

Zunaj je postajalo topleje. Ana, Klara, Zoja in Jan so premišljevali, kaj naj počnejo. »Moj dedek mi je nekoč pripovedoval, da se v vasi skriva zaklad. Lahko bi ga šli iskat,« je povedala Zoja. »Odlična zamisel!« so vzkliknili vsi naenkrat. Poiskali so dedkov zemljevid in se odpravili v gozd. Našli so jamo, kjer bi moral biti zaklad. Hodili in hodili so po dolgi jami. Na poti so srečali jamskega kralja. Povprašal jih je, kaj počnejo v jami. Svetoval jim je, kje naj zaklad poiščejo. In res so ga našli. Z zakladom so se veseli odpravili domov. Zaklad hranijo še danes, če ga že niso kje izgubili.

Katarina Golc, 3.a

ŠPORTNI DAN

Na športnem dnevu sem se imela zelo lepo. Z rolerji smo se igrali različne igre: Črnega moža, Semafor, Pajek plete mrežo ter Poplava, sonce, letalo, dinozaver. Imeli smo tudi dva odmora. Na športnem dnevu sem se zelo razgibala.

Rebeka Štumberger, 3. a

AKTIVNO ROLANJE

V sredo, 8.5.2013, smo imeli v šoli športni dan z rolanjem. Učilo nas je pet učiteljev. Naša skupina je imela učitelja Tadeja. Najprej smo se dobro razgibali. Nato smo se zapeljali en krog po igrišču. Razdelili smo se v tri skupine po več otrok in igrali štafetne igre, nato pa še hokej. Naša skupina je zmagala. Učili smo se tudi ustavljanju. Sledil je odmor. Na koncu smo se preobuli, pospravili opremo in odšli v šolo. Na športnem dnevu sem se imela zelo lepo.

Lea Finžgar, 3.a

MOJA ŽIVAL

Moja najljubša žival je kuža Medo. Star je eno leto. Ima majhen košat rep. Po hrbtu je črn, po trebuhu pa bel. Glavo ima sivobelo, z dolgo dlako. Živi v svoji pasji hišici. Najraje je pasje konzerve in klobase. Ko pridem iz šole, je zelo vesel, če se z njim igram z žogico. Medo je zelo igriv in rad odnaša copate.

Alen Meznarič, 3.a

MOJA ŽIVAL

Moj maček Jaka je velik, svetlo siv maček, z belimi lisami in velikim, košatim repom. Ima belo glavo, ki je tako velika, kot on sam. Je lep in zelo košat. Živi zunaj, včasih pa pride tudi k meni v hišo. Je brikete ter miši, če jih ulovi. Zelo je len in rad spi.

Kaja Belšak, 3.a

MOJA ŽIVAL

Imam psičko, ki ji je ime Aja. Je svetlo rjave barve in ima daljšo dlako ter košati rep. Psička bo letos stara devet let. Spi v hiši, rada pa je tudi zunaj. Zelo rada je brikete in meso. Aja je prijazna in igriva. Čeprav ni hudobna psička, laja na druge pse in neznane ljudi.

Lara Vidovič, 3.a

JESEN

V jeseni je ježek Franci nabiral hruške, jabolka in listje za svojo hišico. Nekoč, ko se je spet odpravil po sadje, ni našel poti nazaj do svojega doma. Pogledal je v vsako drevo in vsak grm. Nenadoma se je znašel v vinogradu. Mimo je prišel deček, ki je pričel kričati: «Mama, mama, našel sem ježka!» Ježek se je ves prestrašen zvil v klobčič in se odkotalil po bregu. Ko se je ustavil, je zaslišal nenavaden zvok: »Ježek, kam pa hitiš?« Napeto je poslušal. In spet: »Jaz sem, Azura, saj veš, tvoja prijateljica. Slišala sem, da iščeš hišico. Lahko prenočuješ pri meni. Imam zelo veliko hišo. Celo večnost čakam, da se nekdo priseli k meni. Zdaj si ti tu in delal mi boš družbo.« Skupaj sta imela zajtrk, kosilo in večerjo. Dan je hitro minil. Ježek je bil vesel, da je našel novo bivališče. Ampak,

veste kaj? Ježek Franci je ježevko Azuro vzel celo za ženo in od takrat sta preživela skupaj mnogo lepih dni.

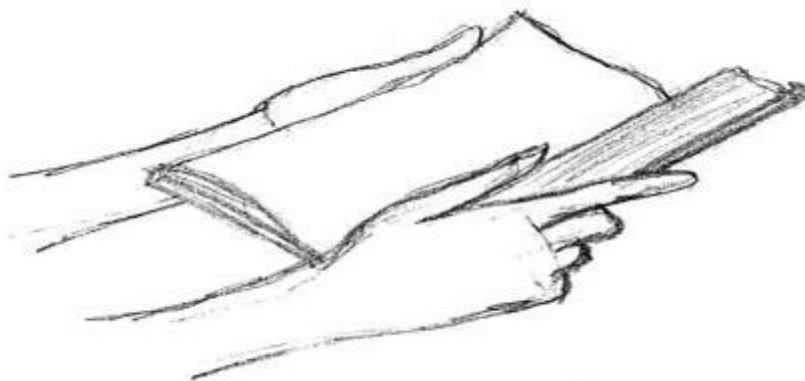
Katarina Golc, 3.a

SOBOTNA ŠOLA

BRALNO-LIKOVNO-GLASBENE USTVARJALNICE:

»NA POTEPU S PRAVLJIČNIMI JUNAKI«

Sobotna šola, ki smo jo izpeljali 23. marca, je bila idealna priložnost, da smo pri učencih nižjih razredov spodbudili zavedanje o bralni kulturi, jim približali nekatere načine branja, preverili zmožnost komunikacije, ustvarjalnost ter likovno-glasbene sposobnosti. Glasbena in likovna umetnost hodita z roko v roki z literarno. Ustvarjalnic so se udeležili učenci 2. in 3. razreda. Dopoldan je potekal živahno in za slehernega otroka se je našlo kaj zanimivega.

Izhajali smo iz bistva, **kaj pomeni BRATI, zakaj je potrebno BRATI, na KAKŠEN NAČIN LAHKO BEREMO. BRATI pomeni želeči si znanja, širiti svoja obzorja, bogatiti besedni zaklad, izboljšati komunikacijo, lažje razumeti sebe in svet ...** Znana slovenska popotnica Benka Pulko pravi, da so knjige in ceste najboljše učiteljice ... Torej, potovati s knjigo, potovati po svetu – oboje je neizmerno doživetje, ki nas ne more razočarati; kvečjemu nas obogati z novimi spoznanji, izkušnjami. Na drugi strani smo pozornost namenili **PRAVLJICAM, NJIHOVIM ZNAČILNOSTIM IN RAZLIČNIM PRAVLJIČNIM JUNAKOM.**

Tone Pavček je napisal čudovito pesem z naslovom BRANJE, v kateri nas opomni, da lahko beremo knjige ali grozdje, da lahko beremo naprej in nazaj, a končno – **BRATI POMENI POČETI PODVIGE** ... In to je bilo naše **VODILO ZA DELO**. V sobotnem dopoldnevu smo se družili s pravljičnimi junaki, ki jih nekateri učenci že zelo dobro poznajo; preko branja, pripovedovanja, izpisovanja ključnih besed, reševanja križank, igre, ustvarjalnih nalog, slikovnega in glasbenega gradiva. Učenci so bili zelo ustvarjalni, dopoldan pa smo preživeli v znamenju dobre volje in pozitivne energije. Kratek odmor smo izkoristili za kakšno šalo več in se seveda malo posladkali.

Učenci so se na koncu predstavili staršem; v glasbeni učilnici so se zbrale vse skupine s svojimi mentoricami, učiteljicami. Učenci bralno-likovno-glasbenih ustvarjalnic so s seboj prinesli izbrano pravljičico, ki so jo prebrali, izdelali so mini plakat z ilustracijo in opisom književnega junaka, glasbeni del pa je bil posvečen lepi pesmi z naslovom Sonce pomladi, ki so jo učenci zapeli ob spremljavi kitare. V razredu smo se preizkusili v igranju klaviatur, harmonike in kitare ter oblikovali mini zborček, ki se je lepo potrudil pri petju. Alen Resman nam je krajšal čas z igranjem harmonike. Res je bilo zabavno. Nasmeh na obrazu in iskrice v očeh so dovoljšnje poplačilo za ves trud, ki smo ga vložili v naše delo.

Naj dodam še nekaj verzov iz čudovite pesmi Sonce pomladi:

**»Sonce pomladi se z roso igra.
Pridi, ukradi mi jutro srca.
Sonce pomladi naravo budi,
barva poljane in klasje zlati.«**

In misel: življenje ni pravljica, a je v njem veliko pravljичnih trenutkov – to vedo otroci in mi, odrasli. 23. marca smo si dopustili, da je sobotni dopoldan postal eden izmed njih.

Irena Vesenjāk,
učiteljica v OPB

RADA IMAM ČOKOLADO

Čokolada, res imam jo rada!
Ko si košček daš v usta,
se ti srce stopi
in telo umiri.

Čokolada, res imam jo rada!
Ko jo zagledam,
se končno zavedam,
da brez čokolade živeti mi ni,
ker mi srce ob njej ponori.

Čokolada, res imam jo rada!

Avtorji: Andreja P., Alen M., Niko P., Tamara P., Dunja K., Marina V., 4. a (v okviru sobotne šole)

Otroška varnostna olimpijada

V četrtek, 9.5.2013 smo se učenci 4. b razreda OŠ Cirkulane-Zavrč, udeležili 8. otroške varnostne olimpijade na Štajerskem, ki se je odvijala na OŠ Videm pri Ptuju. Pokazati smo morali znanja iz samozaščite ter prometne in požarne varnosti. Tekmovalo je 21 ekip, z različnih šol. Naša šola je tekmovala z različnimi ekipami. Dosegli smo lepe rezultate in osvojili šesto mesto.

Namen tekmovanja je pridobitev praktičnih znanj s področja dela interventnih služb (policija, gasilci, reševalci), kjer otroci pridobijo tovrstna znanja s pomočjo zanimivih in razgibanih iger. Ideja je nastala po vzoru mariborskih osnovnih šol, kjer je otroška varnostna olimpijada postala že tradicionalno tekmovanje med četrtošolci. Otroci na tak način

med igro dobijo uporabno znanje.

Zahvaljujemo se Občini Zavrč, da nam je omogočila, da je naša ekipa bila prepoznavna po enotnih majčkah in pokrivalih.

Mentorica: Sergeja Perkovič

Ekpa učencev 4.b na tekmovanju 8. otroške varnostne olimpijade

Ekipa učencev 4.a na tekmovanju 8. otroške varnostne olimpijade

ŠOLSKA URA IZ LETA 1930

Ob 13. uri smo prišli v Slovenski šolski muzej. Tam smo si slekli jakne in jih obesili na obešalnike. Po tem sta prišli vodički Neža in Nuša. Nuša nas je pospremila na izdelavo zvoncev. Neža pa je pospremila učence 5. razredov na šolsko uro. Pričeli smo z izdelavo zvoncev, izdelovali smo jih 45 minut. Zvence smo tudi pobarvali z voščenkami. Ko smo jih končali, smo si jih shranili v nahrbtnike. Nato smo se malce pogovarjali in počasi smo se pripravljali na drugo šolsko uro. Potem nas je Nuša pospremila do slačilnice. Tam smo si dekleta oblekle predpasnike, fantje pa telovnike. Nato smo stopili v učilnico. Usedli smo se v nekdanje stare šolske klopi. Deklice smo sedele na levi, fantje pa na desni strani.

Preden je prišla gospodična učiteljica, smo si na desno roko dali črni rokovnik. Prišla je gospodična učiteljica, ki je zaloputnila z vrati. Nato se nam je predstavila in povedala pravila šolske ure in pričela se je šolska ura.

Pri uri smo se učili lepomis, to je bil predmet slovenščina. Pisati smo morali s peresom in črnilom. Pisali smo z desno roko, leva roka pa je bila za hrbtom.

Gospodična učiteljica je bila zelo stroga in v roki je imela šibo. Nekateri učenci so morali sedeti na oslu ali pa v zadnji klopi. Gospodična učiteljica je na tablo s kredo začela pisati lepopisne črke. Šolska ura je zelo hitro minila.

Na koncu pa nas je učiteljica Sergeja še fotografirala. Slekli smo si oblačila in tako se je končala naša šolska ura. Na koncu smo si tam še lahko kaj kupili. Ta šolska ura mi bo ostala vedno v spominu. Imeli smo zelo lep in poučen izlet.

Lea Kelc Vnuk, 4. b

Učenci 4. a in 4. b v šolskih klopih naših dedkov in babic kot pred 100 leti; Slovenski šolski muzej na zaključni ekskurziji v Ljubljani

PESEM O ZVEZDICI

Je bila ena zvezdica,
ki žareti ni smela.
Zato je zelo zbolela
in v postelji obsedela.

Ko je tako sedela,
je razmišljala,
da bi nekaj zapela.
V trenutku je zapela
in od čudeža ozdravela.

Igor Polajžer, 4. a

VARNOSTNA OLIMPIADA

Bili smo v vojaškem avtu in v zaporu. Na rokah sem imela lisice, dobili smo plakate s policistom na konju. Najprej so nam pokazali, katere veščine obvlada policist in kako ulovijo lopova. Sledil je zabaven del druženja; namazali so nam obraze, kot da bi bili vojaki, in nas oblekli v vojaške obleke. Bilo je zelo lepo, ko sem navijala za naše. Skupaj smo preživeli lep dan.

Marina Vidovič, 4. a

Bili smo na Vidmu. Lahko smo si ogledali vojaški avto in policijski motor. Videli smo tudi policijskega psa, preizkusili smo test alkoholiziranosti in pihali. Tam je bilo veliko učencev in pomerili smo se v različnih igrah. Na koncu je policist predstavil sposobnosti policijskega psa. Naša šola je bila na 10. mestu. Preživeli smo zares lep dopoldan.

Anja Petrovič, 4. a

ŽALOSTNA NARCISA

Zunaj je lepa in vroča pomlad. Travnik je poln pisanih cvetlic in med njimi je tudi prelepa narcisa. Sprva je žalostna, saj ji je vroče, a kar naenkrat zapihlja prijazen veter. Med cvetovi letajo pisani metulji, na drevesih pojejo ptički. Vsa narava je vesela. Sonce se je spet spomnilo na narciso in za trenutek posijalo.

Od nekod je prišla deklica in svoje oči uprla v rožico. Všeč ji je bila in utrgala jo je. Doma jo je dala v vazo. Narcisa je skozi okno opazovala travnik in samevala v pustih hiši. Pogrešala je sončne žarke in venela v svoji žalosti.

Anja Petrovič, 4. A

Nova sošolca Elisa in Alen

Prvi šolski dan smo bili zelo presenečeni, ko smo videli, da imamo novo sošolko in novega sošolca. Še posebej smo bili radovedni, ko smo ugotovili, da deklica, ki se nam je pridružila, govori tuj jezik. Spoznali smo se z Alenom Milošičem, ki je prej hodil na šolo v Kidričevem, in Eliso Santacatterino, ki je k nam prišla iz Italije.

Z zanimanjem smo ju opazovali, nato smo se začeli z njima pogovarjati in hitro smo postali tudi prijatelji. Elisa že zelo dobro pozna slovenščino, mi pa smo se tudi naučili že kar nekaj italijanskih besed. Z njima smo za vaš časopis naredili kratek intervju.

INTERVJU Z ELISO

1. Iz katere države si prišla?

Prišla sem iz Italije.

2. Si Slovenijo poznala že preden si se sem preselila?

Za Slovenijo sem slišala, ampak o njej nisem nič vedela.

3. Kašno se ti zdi življenje v Sloveniji?

Ja, življenje v Sloveniji mi je všeč.

4. Ti je tukaj kaj posebej všeč?

Všeč mi je, da imam tako dobre prijateljice.

5. Kako se počutiš na naši šoli in v 4. razredu?

Na šoli se počutim v redu in v 4. razredu se počutim še bolje.

Hvala za odgovore in upava, da nas boš še naučila veliko italijanskih besed.

Žan Spevan in Monika Kelc, 4.a

INTERVJU Z ALENOM

1. V katerem kraju si prej živel in katero šolo si obiskoval?

Živel sem v Prepoljah, obiskoval sem šolo v Kidričevem.

2. Kako se počutiš v Halozah?

Tukaj se dobro počutim.

3. Katera je največja razlika med šolo v Kidričevem in našo šolo?

Tam ni bilo dreves pri šoli.

4. Ali imaš v razredu že kakšnega prijatelja?

V razredu imam štiri dobre prijatelje.

5. Kateri predmet ti je najbolj všeč in zakaj?

Najbolj mi je všeč športna vzgoja, ker veliko telovadimo.

Hvala, da si odgovarjal na najina vprašanja. Vsi se bomo potrudili, da ti bo pri nas prijetno.

Dunja Krajnc in Dominik Štular, 4.a

PRVIČ SE BOMO SREČALI S ŠTEVILČNIMI OCENAMI

V četrtem razredu je za učence kar nekaj novosti in sprememb. Največja je ta, da učenci prvič dobijo številčne ocene. V letošnjem letu še niso dobili nobene, že naslednji teden pa bodo dobili prvo oceno pri glasbeni vzgoji. Zanimalo me je, kakšna pričakovanja glede ocen imajo učenci v začetku šolskega leta. Vsak učenec je zapisal misel o tem.

Tomi Kolednik: *Ocenjevanje že komaj čakam. Ne vem, kaj bom dobil, želim pa si petko.*

Marina Vidovič: *Jaz mislim, da bom dobra. Za petko se bom morala učiti.*

Anja Petrovič: *Mislim, da bom dobila ocene 3, 4 ali 5. Ocen se veselim.*

Igor Polajžer: *Veselim se, da bom dobil prvo oceno, mislim, da bom imel štirice in petke in komaj čakam. Želim si biti odličen.*

Žan Spevan: *Vesel sem, da bom pisal test za oceno. Rad bi imel štirice in petke. Želim pa si, da bi vse teste reševal uspešno.*

Nejc Golirač: *Da bom imel lepe ocene. Zelo se veselim, da bom uspešen.*

Deja Mlakar: *Vesela sem, da bom dobila ocene. Strah me je enkic, dvojke in trojke. Hočem same štirke in petke.*

Tamara Pintarič: *Komaj čakam ocene.*

Dominik Štular: *Zelo se veselim ocenjevanja, ker so ocene zelo pomembne za vse. Komaj čakam, da dobim oceno, ocena 5 je super.*

Alen Milošič: *Jaz sem vesel, ker bi rad dobil vsak dan 3, 4 ali 5.*

Monika Kelc: *Komaj čakam, da dobimo prvo oceno.*

Jure Bezjak: *Ocenjevanje bo nekaterim lahko, drugim pa malo težje.*

Dunja Krajnc: *Komaj čakam, da dobim oceno. Upam, da bo dobra.*

Elisa Santacatterina: *V Italiji smo imeli ocene od 0 do 10, zato bo tudi zame to nekaj novega.*

Andreja Plošinjak: *Dobiš lahko ocene od 1 do 5.*

Mitja Krajnc: *Veselim se.*

Niko Petrovič: *Letos sem samo to pričakoval. Kaj se bo začelo v sredo? To so ocene. Zelo se jih veselim! Najraje pa bi dobil 5!*

Misli zbrala in zapisala razredničarka 4. a, Maja Belić

ZGODBA O MEDVEDJI DRUŽINI

Nekoč je živela družina medvedov: sestrica Zala, brat Alen, ata Lojz in mama Neža. Zaželeli so si med. Takoj so šli ponj. A, ko ga je ata Lojz zagrabil, so planile ven čebele in vsi po vrsti so poskakali v bližnji ribnik. Komaj so zadrževali dih, kajti čebele so bile nad ribnikom. Vsi naenkrat so si šli po zrak in hitro nazaj pod vodo. Mislili so, da so odletele, zato so šli ven, vendar čebele so jih spet napadle. Vse jih je bolelo in kdo ve, mogoče jih boli še danes.

Igor Polajžer, 4.a

KAJ JE LJUBEZEN?

Ljubezen je lepota, ki tu in tam omami srce ...

Ljubezen biva v očeh, ki se vrtijo samo okoli tebe ...

Ko smo zaljubljeni, je nebo vedno polno zvezd ...

Ko ti srce močneje bije, zaznaš svoj čas ljubezni ...

Ko se svetijo oči, se svet vrti okoli ljubezni ...

Marina Vidovič, 4. a

MOJ MAČEK MIKI

Spomladi, leta 2009, se je rodil moj maček Miki. Skotil se je pri sosedu Milanu. Ker takrat nismo imeli mačka in sem si ga zelo želel, sem bil zelo vesel, da je sosedova mačka skotila mladičke. Ko sem ga videl čisto majhnega, sem si rekel:«Ta bo pravi zame!» Zraven muce je ležala majhna črna kepica. Že takrat smo mu dali ime Miki. Ko je bil star 2 meseca in pol, sem ga odnesel domov. Ko je bil majhen, sem se veliko igral z njim. Moj maček Miki je sedaj že velik. Ima črno dlako in zelene oči. Ko sije sonce, se mu dlaka zelo svetlika. Najbolj mu teknejo konzerve, briketi pa malo manj. V zimskih in spomladanskih mesecih ga pogosto ni doma. Takrat išče mačke. Kadar je doma, dremlje v koritu za rože. Upam, da se bova sedaj, ko bodo počitnice, bolj igrala.

Jure Bezjak, 4. a

BILA SEM PASTIRICA

Bila sem pastirica mala
in pasla ovčke.
Ovčke so bile nagajive
in zbežale so mi z njive.
Prišel je kuža Reks
in ovce pognal v beg.
Jaz, pastirica sem z njimi bežala
in jih v štalco nagnala.
Ovca je blejala,
jaz pa sem se smejala.

Anja Petrovič, 4. a

JESEN

Ali lisice letijo kakor ptice,
v daljnji dobravi, tam ob Dravi?
Tam, kjer črički pojo, kjer rožice cveto.
Tam veselo je vse, kar leze in gre.

Ptice letijo, veselo žvrgolijo,
oznanjajo nam, da pozno je že.
Sonce že zahaja, jesen nam naznanja,
da ptice selivke na jug bodo šle.
Tam na jugu, kjer sonce toplo, grelo jih bo.

Žan Spevan, 4. a

TELOVADIMO V NOVI TELOVADNICI

V petek je učiteljica rekla, da bomo v ponedeljek šli v novo telovadnico. Vsi smo se razveselili. Od veselja smo bili v soboto in nedeljo vsi nestrpni. V ponedeljek, ko smo šli v novo telovadnico, smo bili vsi srečni, saj smo bili prvi v njej. Je velika za tri stare telovadnice, je visoka, ima veliko telovadne opreme in ima veliko košev. Tudi garderobe so izredno lepe, še lepši pa so tuši. Ko gremo k uri športne vzgoje, se ni potrebno preobuvati, zato smo dosti hitreje v telovadnici kot prej. Komaj že čakam naslednjo uro telovadbe!

Niko Petrovič, 4. A

Učenci 4. a prvič v novi telovadnici

Tudi jaz skrbim za svoje okolje, tako da:

Ločujem odpadke, starejšim odnesem smeti. Peter

Vsako leto sodelujem v akciji Očistimo Slovenijo. Nino

Pločevinke mečem v poseben koš. Lukas

Do okolja sem prijazna. Zala B.

Ločujem odpadke. Karolina

Na krajšo pot se odpravim peš ali s kolesom. Mateja

Smeti mečem v koš. Andreja

Ugašam luči. Iva

Pobiram stvari s tal, tudi za drugimi. Segal

Čim manj se vozimo z avtomobilom. Bernarda

Pospravim za sabo. Sašo

V gozd ne mečem plastike in železa. Mai

Hodim peš. Manuela

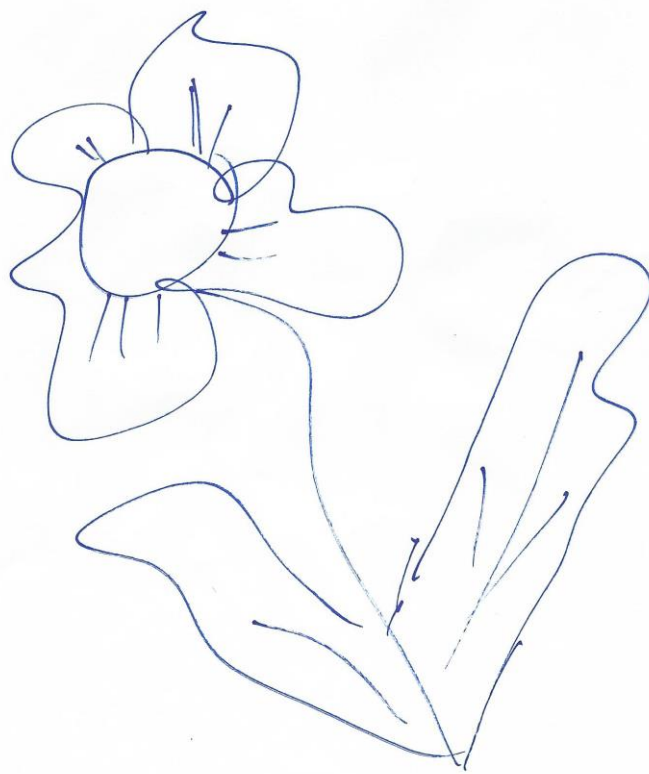
Čim manj onesnažujem okolje. Zala H.

MOJA MAMA, Igor Polajžer, 4. a

MOJA MAMA

Moja mama me vsako jutro prebudi.
Nato mi pripravi zajtrk in mi pomaga
odpraviti se v šolo. Vedno me odpelje do šole
mi neče odjijo in me poboža po lasih. Po pouku
pride po mene, me vpraša, če sem bil priden v
šoli in me odpelje domov.

MOJ PRIJATELJ ŽAN

Moj prijatelj Žan je dobrasrčen in prijazen. Prijazen je v dobrem in slabem. Rad pomaga in pogosto nas nasmeji. Star je 9 let. Ima modre oči in svetlo rjave lase. Velik je približno 135 cm in ima približno 29 kg. Rad ima nogomet in ga tudi trenira. Pridružil se nam je v 2. razredu, od takrat se dobro razumeva. Všeč mi je, da vedno priskoči na pomoč in nikoli ne odkloni pomoči. Njegovo prijateljstvo mi pomeni zelo veliko, ker mu lahko zaupam in ga prosim za pomoč.

Jure Bezjak, 4.a

MOJA PRIJATELJICA TAMARA

Moji prijateljici je ime Tamara Pintarič. Ima dolge, rjave lase. Je prijazna in ima rjave oči. Oblači se v temna in svetla oblačila. Rada se smeji in nosi roza šolske copate. Moja prijateljica je zato, ker se rada družijo z menoj. Najino prijateljstvo pomeni, da se ne kregava, ampak se razumeva.

Anja Petrovič, 4.a

MOJ PRIJATELJ TIMI

Moj najboljši prijatelj je Timi Kolednik. Timi hodi v 8. razred. Je velik, ima svetle lase in modre oči. Timi je moj prijatelj, ker lahko z njim igram nogomet, odbojko in badbinton. Velikokrat mi pomaga pri nalogah. Je zelo prijazen, ima rad živati in se ukvarja s športom. Vesel sem, da imam takega prijatelja, ki mi pomaga, me razume in mu zaupam.

Tomi Kolednik, 4.a

Kolesarski izpit opravljen

V četrtek, 13.6.2013, smo opravljali kolesarski izpit. Učenci petega razreda smo se zbrali na igrišču, kjer sta nas najprej lepo pozdravili učiteljica Sonja in ravnateljica Suzana Petek ter nam zaželeli varno in srečno vožnjo.

Izpit smo začeli z vožnjo na poligonu. Vsak učenec je moral prenesti kozarček, zapeljati med nastavljenimi ovirami, se zapeljati skozi žagasto desko in se ustaviti pred končno oviro, kjer si z ovire vrgel samo prvo deščico. Nato smo morali opraviti še vožnjo na cesti. Na progi so bili štirje ocenjevalci: učiteljica Sonja Majcenovič, gospod policist Robert Ovčar, gospod Zvonko Pravdič in gospod Franc Kelc predstavnik občine Zavrč. Vsak je imel mapo in v njej ocenjevalni list.

Jaz sem si moral izposoditi kolo od sošolca, saj sem pozabil doma snemljivo luč in tako moje kolo ni bilo tehnično brez hibno.

Po malici smo se zbrali v razredu. Tukaj je komisija razglasila, da smo vsi opravili izpit ter nam iskreno čestitala. Predstavnik občine Zavrč je vsakemu učencu podaril vrečko v kateri je bila čokolada, odsevni telovnik in knjižica o prometu. Za to se zahvaljujemo.

Bila sva zelo vesela, ker sva opravila kolesarski izpit.

Leonardo Punčec, Eva Ropić 5. b

Okusni pujski

Danes, 4. 2. 2013, smo peti razredi v šoli izdelovali pujske iz testa. V šolo smo morali prinesiti predpasnike, za vse drugo je poskrbela učiteljica.

Zbrali smo se v razredu in na to odšli v jedilnico. Tukaj smo si umili roke in si zavezali predpasnike. V kuhinji so se dogajale same slastne dogodivščine. Prvo je bilo treba pripraviti testo. Pri pripravi testa nam je pomagala gospa kuharica Helena. Vsak učenec je opravil zadolženo nalogo: izrezovanje glave, ušes, rilca, polnjenje z marmelado. Nazadnje smo izdelke premazali z rumenjacom in jih odložili na pekač. Ko so se pujski pekli, je tako lepo dišalo. Med samo peko smo se vrnili v razred in še enkrat pregledali recept. Učiteljica je šla v kuhinjo in se vrnila s pečenimi pujski. Pujske smo zelo hitro pojedli. Ker jih je bilo veliko, smo si enega lahko odnesli domov. Domov smo dobili tudi recept.

Želim si, da bi še večkrat kaj okusnega naredili.

Elena Borak, 5. b

Strunjan 2012

Na letno šolo v naravi sem se pripravljaj ves teden. Vsak dan sva z mamico dala nekaj stvari v kovček. V ponedeljek, 10.9.2012, ob 7.45 uri smo se zbrali pred šolo, kjer nas je čakal avtobus. Kovčke smo zložili vanj in se odpravili proti Strunjanu.

Ob deseti uri smo prispeli na morje, razložili svoje stvari ter se namestili. Po kosilu smo se šli kopat v zunanji bazen, saj je bilo izredno vroče. Tam so učitelji izvedli testiranje v plavanju. Po večerji smo lahko poklicali starše. Vsak dan smo začeli s telovadbo. Veliko smo plavali in hodili na sprehode. V sredo smo šli v Piran, tam smo si ogledali Tartinijev spomenik in uživali na samem trgu. Drugi dan smo šli peš v Portorož. Ogledali smo si mesto in kupili spominke za domov. V četrtek zvečer smo imeli zabavo. Cirkulančani in mi smo predstavili svoje točke nato pa je sledil ples. Vsi smo bili zelo veseli in vsi smo plesali. V petek po kosilu smo pripravili kovčke, oddali ključe in šli domov.

Želim si, da bi še kdaj lahko šel skupaj s sošolci na morje.

Žan Hrnčič, 5. b

Šola v naravi

Ko sem se desetega septembra zbudila, sem dokončno spakirala svoje stvari in se poslovila od atija, brata, babice, dedka in prababice. Z mamico sva se odpravili proti šoli, kjer smo počakali do odhoda avtobusa. Poslovili sva se in na avtobusu sem sedela z Manuelo. Vozili smo se dobre tri ure, vmes gledali televizijo in se zabavali. Vmes smo imeli tudi dve postojanki. Ko smo se približevali morju, smo se šli igrice Kdo prvi vidi morje. Zmagal je učenec iz Zavrča in za nagrado je prejel čokolado. Po naporni vožnji smo prispeli v Strunjan, vzeli kovčke, jih naložili na kombi, mi pa smo se odpravili peš do apartmajev. Vsaka skupina je dobila svoj ključ, v naši sobi smo bile štiri sošolke. Odpakirali smo kovčke in se že pripravili na plavanje. Prvi dan je minil zelo hitro, kmalu po večerji smo šli spat. Drugi dan smo se pripravili na zajtrk, sledilo je plavanje, kosilo, plavanje in večerja. V sredo je bilo oblačno, zato smo se podali v Piran. Šli smo v trgovino, si ogledali Tartinijev trg, se odpravili na tržnico. Ker se je približevalo slabo vreme, smo pohiteli na kosilo. Četrtek je minil podobno, le da smo si ogledali Portorož. Po večerji smo imeli zabaven večer - Mini disko. Zelo smo se zabavali. Zvečer je spet sledilo tuširanje in počitek. Me smo že zvečer pripravile vse za odhod. Petek je hitro minil, saj smo pri plavanju

tekmovali in jaz sem osvojila Zlatega delfinčka. Po kosilu smo se odpravili proti domu in končno sem videla svojo družino.

Zala Horvat, 5.a

Šola v naravi Strunjan

Zjutraj ob osmih smo se zbrali pred šolo in prispel je avtobus. Po treh urah vožnje smo se pripeljali v Strunjan. Razdelili smo se v bungalove, naši skupini smo dali ime Barca, saj vsi navijamo za Barcelono. Mi smo svojo sobo vzdrževali zelo čisto, le zadnji večer smo žal dobili oceno 3. Ogledali smo si soline in šli na izlet v Piran. Vsak dan smo plavali, imeli jutranjo telovadbo, dobro jedli. Ker smo v šoli v naravi bili samo pet dni, so ti dnevi zelo hitro minili. Seveda smo vsi imeli zraven nekaj denarja, zato smo ga zapravili v Portorožu. Četrtek večer smo preživeli ob Pokaži, kaj znaš, potem pa je sledil disko. Utrujeni smo se vrnili v sobe spat. Zadnji dan smo še malo plavali in tekmovali, nato spakirali in se veselili doma. Prišli smo domov in padlo je nekaj objemov.

Nino Kokol, 5.a

Dnevnik – Šola v naravi

Ponedeljek

Šli smo v ponedeljek ob 8.15. Ko smo prišli, smo najprej šli na kosilo in nato se kopat v zunanji bazen. Voda je bila ledena. Jaz sem bila v prvi skupini. Iz bazena smo šli za 15 minut v morje na poljubno plavanje... Po večerji smo šli na kratek večerni sprehod ob solinah in nato po mestu. Po sprehodu smo šli spat. Najprej smo še malo gledali TV nato smo ugasnili luči in zaspali.

Torek

Zjutraj je bila najprej jutranja telovadba, nato pa smo šli na zajtrk. Po zajtrku je sledilo dvo urno plavanje v zunanjem bazenu. Bilo je vroče, voda pa mrzla. V morju smo videli raka. Po kosilu smo šli na sprehod ob obali, nekateri so tudi kaj slikali. Potem smo šli spet na dvo urno plavanje, vmes smo pa imeli malico. Po večerji smo se šli igrat na igrala, potem pa v apartmaje in spat.

Sreda

Zjutraj smo najprej šli na zajtrk, nato smo pa peš na pohod od Strunjana do Pirana. Tam smo slišali nekaj značilnosti o Piranu. Piran je zelo staro in

ohranjeno mesto v Sloveniji... Nato smo šli na ogled mesta in nazaj proti Strunjanu. Za kosilo je bila je pica! Začelo je deževati. Šli smo v aprtmaje. Tam smo počivali, se preoblekli, igrali in se malo tudi učili. Nato smo se šli kopat v notranji bazen. Voda je bila topla, a na žalost je še zunaj vedno deževalo. Na večerji je zelo, zelo padal dež. Tako, da smo bili vsi mokri, kajti jedli smo zunaj. Začelo je grmeti in bliskati. In zmanjkalo je elektrike. Postalo nas je malo strah. Začeli smo vas pogrešati. Nato smo si prižgali baterije, si šli umiti zobe in spat.

Četrtek

Po zajtrku smo se šli kopat v notranji bazen, ker je še zunaj vedno deževalo. Večer je bil zanimiv, saj smo se šli Pokaži kaj znaš. In na koncu še otroški disko. Utrujeni smo takoj zaspali.

Petek

Ko smo se vstali smo začeli pakirati. Po zajtrku smo šli na dvo urno plavanje, po kosilu pa dolga vožnja proti domu. IN SPET SMO DOMA!!!

Mateja Golc, 5.a

DAN SLOVENSКИH KRVODAJALCEV

V torek, 4. 6. 2013, so na transfuzijskem oddelku ptujske bolnišnice obeležili dan slovenskih krvodajalcev. Del kulturnega programa so pripravili učenci OŠ Cirkulane-Zavrč. V Cirkulanah smo oblikovali krajšo športno-pogovorno igro, ki so jo izvedle učenke 2. a razreda: Taja Potočnik, Nina Košak, Patricija in Daša ...

KRAJŠA IGRA: SKRBIMO ZA SVOJE ZDRAVJE

UVOD: učenke se razgibavajo; imajo žogo, obroč in kolebnico. Seveda se tudi pogovarjajo, kako so utrujene, kako težko je, vendar se hkrati zavedajo, da je to dobro tudi za zdravje.

Nina: O, kako sem izmučena (*si obriše čelo*).

Taja: Ja, tudi meni je vroče. Ampak veš, da je to najboljše za tvoje telo, tvoje zdravje?

Nina: Ja, to pa moram priznati (*deklince stopijo v ospredje*).

Daša: A veste, da je danes prav poseben dan?

Nina: A res?

Patricija: Res je. Po radiu in televiziji lahko slišiš, da je danes dan slovenskih krvodajalcev. V mesecu maju pa smo tako obeležili tudi dan Rdečega križa, organizacije, ki skrbi za vsestransko pomoč ljudem.

Taja: Pa res. In kdo je po tvoje krvodajalec? To ni lahko.

Daša: Ja, po moje je to dober, srčen človek, ki večkrat podari svojo zdravo kri za ljudi, ki jo rabijo.

Patricija: Rabijo jo ljudje, ki so bolni, imajo zahtevne operacije, so doživeli hudo nesrečo ...

Taja: Torej ima tak človek veliko srce. Ravno sem se spomnila pesmi o SRCU; srce poganja kri, da lahko normalno delujejo vsi organi v telesu.

Srce mi bije tika taka

in na moj nasmeh že čaka.

Če sem zdrav ali pa bolan,

zame zlat je vsaki dan.

Daj, prisluhni mu in glej,

da boš priden ti odslej.

Dober, srčen in pošten –

TO JE BISTVO, ZDAJ TO VEM!

Daša: Lepo si se spomnila. Pesem ti da kar misliti ... A poznaš koga med svojimi bližnjimi ali prijatelji, ki darujejo kri? Tudi moja babica jo daruje.

Nina: Ja, nekaj ljudi pa že. Vem, da imajo različna srečanja. Tisti, ki darujejo kri, torej darujejo življenje.

Patricija: In življenje je največja dragocenost. Pomembno je, kako ga živimo. Ko bomo velike, bomo tudi me skušale pomagati na podoben način.

Taja: Prav imaš! Punce, sedaj pa dovolj klepetanja, čaka nas drugi del razgibavanja ... En, dva, en, dva ...

Učenke 2. razreda so pridno vadile in s svojo igro prinesle sproščenost in veliko pozitivne energije med vse zbrane. To pa je smisel življenja in ena izmed poti, ki vodijo k zdravju. Vse se začne v mislih, vodi do besed in se konča v dejanjih.

Irena Vesenjāk,
učiteljica v OPB

**ZANIMIVO IN ISKRIVO NA
PREDMETNI STOPNJI**

POLICISTA ZA EN DAN

Prejšnji teden je prišel policist Marjan Vrtač po naju v šolo in od tam smo se odpeljali na policijsko postajo v Gorišnico. Tam naju je sprejela komandirka, ga. Otilija Medved, in dežurna policistka. Razskazala nama je celotno policijsko postajo, prostor z orožjem, sobo, kamor pripravljajo nepridiprave čez noč, parkirana policijska vozila in policijski motor ter ostalo opremo za teren. Policist Marjan naju je odpeljal z vozilom na teren, kjer sva lahko videla, kako poteka delo policista. Ustavili smo se blizu Gorišnice. Tam sva oba najprej preizkusila alkotest. Sledila je meritev hitrosti z radarjem, v kateri sva se preizkusila tudi midva. Kazni sicer nisva pisala, a bi jo komu z veseljem, saj so nekateri vozniki vozili krepko čez omejitve. Zraven nas sta bila še policista Aleš in Andrej. Pokazala sta nama, kako se ustavi voznik avtomobila in nato je sledil pregled osebnih dokumentov. Če voznik slučajno nima zraven vozniškega dovoljenja, kot se je nekemu vozniku zgodilo, smo preverili njegove osebne podatke na policijski postaji, kjer je vse zabeleženo. Z Gorišnice smo se odpeljali v Zavrč na avtobusno postajo blizu šole, kjer sta naju počakala še druga dva policista, ki sta nama razskazala novo terensko vozilo, opremljeno z najnovejšo opremo. Z radovednostjo sva sedla v avto in si ga ogledala. Slikala sva se tudi kot voznika. Policista sta prižgala tudi sireno. Tukaj se je najino spoznavanje dela policista končalo. Policistom sva se na koncu zahvalila za njihov trud in predstavitev njihovega poklica ter se polna novih spoznanj in lepih vtisov vrnila v šolo. Tam sva vsem sošolcem pripovedovala o najinem doživetju, saj so bili vsi zelo radovedni.

Kevin Vesenjāk in Nika Fijan, 6.b

ŽNK MSM PTUJ

Nogomet je že od nekdaj priljubljen šport fantov. V zadnjih letih pa se je nekaj spremenilo. Nogomet je navdušil tudi nas, dekleta. Ustanavlja se vedno več ženskih klubov in nas vabi v ta ekipni šport. Tako sva se tudi midve, Vanesa in Nika, lansko poletje odločili, da se vpiševa v ženski nogometni klub MSM PTUJ. V letnem času so treningi zunaj na igrišču, pozimi pa v telovadnicah. Ko se konča jesenski del tekmovanja, se prične tekmovanje v malem nogometu. Treninge imamo ob sredah in petkih ob 17. uri. Na treningih nas trener usmerja, vzpodbuja in uči timskega dela. Fearplay je pomemben element vseh tekem, zato ga moramo dosledno upoštevati tudi na treningih.

Včasih je zelo naporno, sploh, ker morava uskladiti treninge in tekme s šolskimi obveznostmi, a ker smo kot ekipa v naše delo vložili veliko truda, so bili na tekmovanjih rezultati vedno boljši. Tako smo se uvrstile v finale, ki je bilo v Velenju. V finalu smo igrale izjemno dobro, premagale Krim Merkator z 3:0, pri tekmi za zmago pa nam je zmanjkalo malo športne sreče, zato so slavile nogometašice Prekmurja z minimalno prednostjo 2:1. Zmagale so zaradi napačne sodnikove odločitve. Tako smo postale podprvakinje Slovenije v kategoriji U-12. k temu rezultatu sva veliko prispevali tudi Vanesa, ki je odlično čuvala mrežo naše ekipe in Nika, ki je dala dva gola v dveh tekmah. To je velik dosežek za klub, ki deluje komaj šest mesecev. V tem kratkem času smo se igralke v klubu dobro spoznale in postale prave prijateljice, saj nas veže ljubezen do nogometa. Velike zasluge za naš uspeh pa imata tudi trener Miran Zorčič in športni direktor Leon Kodrič, saj skrbita za dobro pripravljenost deklet na tekmovanjih, za dobro voljo, motivacijo. Velikokrat je dovolj le nasmeh in prijazna beseda. V klubu poskrbimo za dobro vzdušje tudi same, saj se rade udeležujemo vseh treningov. Želiva, da se za nogomet odloči še več deklet, da bomo še naprej dosegale odlične rezultate in morda se bomo kdaj postavile ob bok tudi fantom.

Vanesa Furjan in Nika Fijan, 6. b

Okrog vratu smo si nadele srebrno barvo medalij.

Pred finalno tekmiyo je bilo zelo napeto.

Prekmurje, prihajamooo!

Tisti teden pred šolsko ekskurzijo smo se vsi že veselili izleta v Prekmurje in se o tem veliko pogovarjali.

Zjutraj, na dan ekskurzije, smo že vsi nestrpno čakali pred šolo in se spraševali, kdaj se bomo odpeljali, kajti vznemirjenje je bilo veliko, pa tudi obetal se je lep sončen dan.

Najprej smo se odpravili po naše sošolce v Cirkulane. In nato se je naše potovanje začelo. Najprej smo se odpravili na Otok ljubezni v Ižakovce. Tam smo se ustavili za kar nekaj časa. Najprej smo se peljali čez reko Muro z brodom, kakršnim so včasih prevažali traktorje, živino, pridelke. Brod še danes predstavlja nekakšno cesto, ki povezuje levi in desni breg reke. Pogledali smo si film o bürjaših. To so bili ljudje, ki so utrjevali brežine reke Mure.

Naprej smo se odpravili v Filovce. Imenovali bi jo lahko kar lončarska vas. Tam smo si ogledali mojstra lončarja pri njegovem delu in se tudi sami preizkusili v izdelovanju glinenih posodic. Pri stari panonski slamokriti hiši smo si oddahnili in sprostili.

Pot smo nadaljevali v Bogojino, kjer smo si ogledali Plečnikovo cerkev. Domačini ji pravijo tudi "bela ptica", saj se zvonik dviga visoko v zrak in je bele barve.

Največja poslastica je bil ranč Vermida. Tam smo najprej pojedli okusni bograč, nato pa smo se odpravili jahat, ribarit in krmit živino. Najpogumnejši so zlazli v kanu in se poganjali po manjšem ribniku. Spet drugi pa so sedeli ob tabornem ognju in popekali kruh in nanj mazali zaseko.

Čas je hitro tekkel in najboljše stari hitro minejo. Za konec našega izleta smo obiskali hišo prekmurskega pisatelja Miška Kranjca. O njem smo izvedeli kar nekaj zanimivih reči. Nisem vedel, da je bil Misko Krajnc tudi slikar in taki mojster s copičem v roki.

V Prekmurju živi veliko Romov in skoraj vsaka vas ima romski zaselek. Mi smo obiskali enega izmed zaselkov. Zaigrali in zapeli so nam njihovo himno. Pa tudi sprehodili smo se od hiše do hiše in radovedno opazovali prav tako radovedne otroke, ki so kukali iz zaaves. Izlet smo sklenili v Ormožu, v nakupovalnem središču, kjer smo do konca izpraznili svoje denarnice in se vsi dobre volje odpravili proti domu.

Alex Žnidarič, 6.b razred

Damjan se je sam preizkusil kot lončar

Najpogumnejše v kanuju

Pri čebelarju

V sredo, 15.5.2013, smo se učenci 6. in 7. razreda OŠ Cirkulane-Zavrč z učiteljem Janezom Jurgecom in ravnateljico Suzano Petek odpravili k čebelarskemu društvu Cirkulane, kjer je bila razstava. To je bilo na domačiji Jerenec.

Ob 10. uri smo se zbrali pred šolo, kjer smo počakali kombi, ki nas je odpeljal do lovskega doma v Brezovcu. Prvi smo bili sedmošolci, potem pa smo počakali še učence 6. razreda. Ko smo se zbrali, smo se skupaj peš odpravili proti Jerenčevi domačiji. Hodili smo približno petnajst minut. Na Jerenčevi domačiji so nas čebelarji lepo sprejeli in nam povedali nekaj besed o čebelnjaku, čebelah in medu. Poskusili smo tudi domače medenjake, namaz iz jagod, jogurt s kosmiči in medom ter medico. Ogledali smo si tudi ribnika, ki sta pod njihovo hišo. V prvem ribniku so bile velike, v drugem pa male postrvi, ki smo jih hranili s kruhom. Ko smo končali z ogledom obeh ribnikov, smo se fotografirali in si

nekateri tudi vzeli svečke iz medu. Ob 11.45 uri smo se počasi odpravili proti lovskemu domu, kjer nas je pričakal kombi in nas odpeljal nazaj v šolo. Ko smo prispeli, smo nadaljevali s poukom.

Obisk pri čebelarju nam je bil všeč, saj smo izvedeli veliko novega o čebelah.

Kristina in Urška, 7.a

Na reviji folklornih skupin

V sredo, 27.3.2013 smo se zbrali v šoli skupaj z učitelji. Nato smo se odpravili v Trnovsko vas na revijo folklornih skupin. Pred tem smo pobrali še folklorno skupino Markovci. Ustavili smo se pri dvorani v Trnovski vasi. Pred zadnjo vajo na odru smo se preoblekli v folklorna oblačila in preobuli v plesne čevlje. Pred nastopom smo bili vsi vznemirjeni, saj je bil to naš prvi nastop na reviji folklornih skupin. Nastopali smo kot enajsta skupina. Ko je folklorna skupina iz Markovcev odplesala, smo na oder prišli mi. Obšla nas je misel, da bi storili kaj narobe ali se zmotili pri korakih, a je naš nastop je dobro uspel, vsi smo se odlično odrezali. Po našem nastopu smo se ponovno preoblekli in preobuli, pojedli malico in še nekaj popili.

Skupaj s folklorno skupino Markovci smo se podali proti domu. Na avtobusu smo se veliko pogovarjali in veliko smejali. Vožnja je minila zelo hitro, že med potjo smo poklicali svoje starše, da so nas prišli čakati pred šolo v Zavrču. Vsi smo bili utrujeni od plesa in od smeha.

Melani Kokot, 7. b

IZ PEČICE V ŽELOČKE 😊😊😊

V petek se je odviljal zelo zanimiv naravoslovni dan. Tema naravoslovnega dne je bilo jabolko. V vsak razred sta prišli dve prijazni gospodinji iz Društva gospodinj Zavrč. V 7. razred sta prišli gospa Marijana in gospa Hermina. Ti dve prijazni gospodinji sta nam pomagali pripraviti dve še več kot okusni

jedi. Pomagali sta nam pripraviti SADNE REZINE–BISKVIT in JABOLČNO PITO. Ko sem poskusil obe jedi sem ostal brez besed; pa ne zato, ker sem imel polna usta. Spekli smo namreč najboljši biskvit in najboljčo jabolčno pito, kar sem jih kdaj jedel. Ta dan se je začel tako: v šolo smo prišli tako, kat vsako jutro, samo brez šolskih torb. Mentorji (učiteljica Danica Zelenik, učitelj Izidor Gnilšek) so poskrbeli za vsa potrebna živila, skupaj z gospodinjama sta podala tudi nekatera navodila za delo. Vse klopi smo postavili v štirikotnik, tako da smo lahko delali po skupinah. Sprva smo bili malo zadržani, ko pa smo se z gospodinjama malo bolje spoznali, je delo steklo kot po maslu. Začeli smo z sadnimi rezinami. Vsak učenec je dobil delo, kot je lupljenje jabolk, mesenje testa in tehtanje sestavin, mešanje Medtem sva s sošolko Mihaelo v računalniški učilnici brskala za receptom obeh jedi, saj smo pripravili tudi manjšo razstavo v jedilnici šole, da smo se lahko seznanili, kakšne dobrote so pekli po ostalih razredih. Vsak razred je pripravil jed ali dve ob pomoči ostalih gospodinj. Vse, kar smo ta dan pekli, pa smo lahko tudi degustirali. V jedilnici so se mešali različni vonji in z radovednostjo smo si pogledali in tudi poskusili ostale jedi. Ta naravoslovni dan mi bo ostal v spominu še dolgo.

TIMOTEJ TRANČAR KOKOT, 7. b

PUSTNE NORČIJE NA NAŠI ŠOLI

To šolsko leto so se učitelji odločili, da nam pripravijo ples v maskah. Seveda smo se otroci tega zelo razveselili. Zjutraj smo v šolo prišli našemljeni. Najprej smo si vse maske dobro ogledali in se kakšni tudi nasmejali. Spet pri drugih smo se spraševali, le kdo se skriva za to in ono masko. Res je, da smo

prvi dve uri imeli pouk, a nas to ni motilo, saj je kasneje bil ples in vsi smo ga nestrpno čakali. Po pouku je sledila malica, seveda okusen pustni krof in čaj. Po malici smo se vsi razredi in vrtec zbrali v telovadnici. Da bi bilo pustno rajanje še bolj norčavo, sta z nami plesali in poskakovali klovnesi Veronika in Doroteja. Kakor je pri klovnesah navada, da so polne energije, norih idej in plesnih korakov, nam nista pustili stali in se dolgočasiti, kajti časa za to ni bilo. Plesalo in rajalo je vse, mali in veliki. Tako sta dve uri hitro minili in napočil je trenutek, da nagradimo najbolj izvirne maske. Vrtec je dobil skupno nagrado, celo košaro bombonov, da so se lahko vse maske posladkale. V prvi triadi je bila le ena nagrada, ki jo je odnesel Sara Težak, mali kurent, v drugi triadi je tretje mesto dobil Damjan Težak, oblečen v žensko, s svojimi dolgimi lasmi, drugo mesto je dobil Marko Zebec, ki je bil našemljen v Turka, prvo mesto pa je dobila Maja Kokot, lepa čarovnica. V tretji triadi so bile nagrajene najbolj izvirne, doma izdelane maske. Ker sta ruso izdelala Matjaž Kokot in Sebastijan Slameršek, sta dobila drugo in tretjo nagrado. Absolutni zmagovalec, ki je odnesel prvo nagrado, je bil kurent, izdelan doma. To masko si je sam izdelal Sebastijan Slameršek. Učenci druge in tretje triade so dobili poleg sladkih priboljškov tudi lepo knjižno nagrado.

Monika Liber, 7. B

6. razred v svoji pustni opravi.

Vse polno pustnih šem in norčij.

Mali kurent z nagrado v roki.

Čarovnica, Turek in ženska so odnesli nagrade druge triade.

Doma izdelane maske so bile najboljše. Odnesle so najvišje nagrade.

DOBRODELNA AKCIJA »STAR PAPIR ZA NOVO UPANJE«

S humanitarno gesto »Združimo moči, pomagajmo ohranjati naše okolje in podarimo novo upanje« se je naša šola tudi v tem šolskem letu odzvala vabilu društva »Ekologi brez meja«, ki organizirajo dobrodelno okoljevarstveno akcijo zbiranja starega papirja pod naslovom »STAR PAPIR ZA NOVO UPANJE« in bo potekala po vsej Sloveniji cel mesec november.

Sredstva, ki bodo zbrana s pomočjo starega papirja, bodo tudi tokrat šla v prave roke. Namenjena bodo humanitarnemu društvu Adra Slovenija, ki denar namenja projektu »Napolnimo Slovenijo s srečnimi otroki«. Slednji zbira denar za šolske sklade tistih slovenskih šol, ki jih obiskuje največ otrok iz socialno ogroženih družin in za počitnice otrok iz socialno ogroženih družin, družin, v katerih je vladalo nasilje, otrok iz materinskih domov, varnih hiš in mladinskih domov.

Učenci šole in vrtca smo cel mesec november pridno zbirali odpadni papir doma in ga prinesli v času od 26. do 30. novembra v šolo, kjer je stal zabojnik, ki ga je dostavilo podjetje Dinos. Bili smo zelo pridni in v kratkem času napolnili zabojnik. Ob vestnem zbiranju odpadnega papirja lahko upamo na zmago in nastop plesne skupine The Artifex v prazničnem mesecu decembru.

Suzana Petek,
mentorica šolske skupnosti učencev

Sodelovanje na gledališkem festivalu »Theaterspiele« v Varaždinu

16. 3. 2013 smo se učenci OŠ Cirkulane–Zavrč udeležili gledališkega festivala v nemškem jeziku »Theaterspiele« v Varaždinu. Nastopili smo s kratko predstavo »Oh, die nervigen Eltern«.

Pred nekaj tedni smo se pričele učenke Vanja Anžel, Ana Petrovič iz 9. a in Lara Bogataj iz 8. b pripravljati na nastop v Varaždinu. Bilo je kar naporno, saj smo besedilo učenke sestavile same in imele smo zelo malo časa. Težko je bilo izvajati tudi vaje, saj smo iz dveh krajev in sem morala z učiteljico na vaje v Cirkulane, Ana in Vanja pa sta prišli tudi v Zavrč. Besedilo smo se morale naučiti na pamet. Nekaj dni pred festivalom smo v nastop vključile dva fanta, to sta bila Luka Kokot (8. b) in Alex Žnidarič (6. b). Jaz, Vanja in Ana smo si hitro zapomnile

besedilo in tudi zelo dobro odigrale naše vloge kot tri prijateljice, ki imajo težave z učenci, pa tudi z učenjem. Tudi fanta sta se dobro odrezala. Pred nastopom smo imele veliko treme. Dan pred nastopom smo odšle v Varaždin, kjer smo imele vajo in si ogledale nekaj nastopov. Kljub temu, da smo se težje sestajali in vadili, smo se potrudili in dobro odigrali naš nastop naslednji dan.

Za nas je bila to lepa in dobra izkušnja. Bili smo pohvaljeni in dobili smo priznanja. Upam, da bomo s skupino nastopili tudi drugo leto.

Lara Bogataj, 8. B

Theaterspiele

Warum nicht auf Deutsch? Es macht Spaß!

Učenci naše šole so se letos ponovno odzvali povabilu osnovne šole Cestica iz sosednje republike Hrvaške in tako smo v sredo, 8. maja 2013, že drugič nastopali na prireditvi **Max sucht den Superstar**, kjer se mladi pevski, plesni, igralski, športni in drugi talenti predstavijo v nemškem jeziku. Našo šolo je letos ponovno zastopala mlada pevka **Minea Gabrovec** s pesmijo **Ich leb' im Traum**. Minea se je odlično odrezala in bila od strokovne komisije še posebej pohvaljena.

Mladi gledališčniki: Ana Petrovič, Vanja Anžel, Lara Bogataj, Luka Kokot in Alex Žnidarič pa so se uspešno predstavili 16. marca 2013 v Narodnem gledališču Varaždin na 10. jubilejnih tridnevnih mednarodnih gledaliških igran **Theaterspiele** OŠ Vidovec. Za predstavo **O, die nervigen Eltern** so besedilo v nemščini napisali kar sami. Njihova mentorica je učiteljica Vesna Koren. Čestitamo jim za odličen nastop in promocijo naše šole.

Oba projekta podpira društvo EKULT – Europäischer Kulturkreis.

Cilj projekta je popularizacija nemškega jezika, ki je za naše geografsko področje z več vidikov zelo pomemben, in mednarodno druženje mladih. S sodelovanjem v projektih smo sledili tudi rdeči niti Zdrave šole v tem šolskem letu »Gradimo mostove prijateljstva«.

Zinka Štumberger,

učiteljica nemščine

REVIJA MLADINSKEGA PEVSKEGA ZBORA

V torek, 23.4. 2013, smo se učenci, člani mladinskega pevskega zbora OŠ Cirkulane-Zavrč, ob 7.15. uri zbrali v glasbeni učilnici, da bi še zadnjič pred revijo mladinskih pevskih zborov zapeli pesmi, s katerimi smo se na reviji tudi predstavili. Tistega dne pa je namesto pouka na naši šoli potekal športni dan. Letos so se nam prvič pridružili sosošolci iz Zavrča, zato je bila konkurenca še večja. Zjutraj smo se zbrali na nogometnem igrišču in se ogreli. Učenci smo tekmovali v metu vorteksa, teku na 60 metrov in v najnapornejši disciplini: v teku na 600 metrov. Deveti razredi smo začeli z metom vorteksa, prva triada pa se je pripravljala za tek na 60 metrov. Ko smo vsi opravili ti dve disciplini, je bil čas za tek na 600 metrov. Tekli smo ločeno - fantje in dekleta. Sledila je še podelitev nagrad, nato pa je bilo športnega dne konec.

Učenci, ki smo tisti dan nameravali na revijo, smo se preoblekli v kavbojke in majice z logotipom naše šole, ostali pa so šli domov ali pa v podaljšano bivanje. Letos je revija mladinskih zborov potekala na OŠ Mladika na Ptuju. Z avtobusom smo se učenci z našo zborovodkinjo in učiteljico glasbe Nastjo Pančič Čurin ter nekaj nadzornimi učitelji odpeljali na Ptuj. Tam so nam dodelili učilnico, v kateri smo se pripravljali na nastop. Najprej smo šli na tonsko vajo, potem pa je šlo zares. Odpeli smo tri pesmi: Monkey and a turtle, Roža na vrtu in Ne čakaj na maj. Mislim, da smo se kar dobro odrezali, čeprav se nam je pri zadnji pesmi malce zatikalo. Po nastopu smo se odpravili v učilnico, kjer smo pojedli malico, nato pa smo se z avtobusom odpravili proti domu.

Revija je bila zanimivo doživetje, ki pa ga bomo mi devetošolci drugo šolsko leto lahko spremljali samo iz občinstva.

Ana Petrovič, 9.a razred

23. NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT (NOP)

Otroški parlament je javna tribuna šoloobveznih otrok na temo, ki jo izberejo predstavniki na državnem otroškem parlamentu. Pomeni obliko našega sodelovanja v družbenem dogajanju ter pridobivanje znanja o človekovih in državljanskih pravicah.

Mladi osnovnošolci iz celotne Slovenije smo se tako 8. aprila 2013 zbrali v Državnem zboru Republike Slovenije v Ljubljani, kjer je potekal 23. nacionalni otroški parlament, katerega organizator je Zveza prijateljev mladine Slovenije. Pogovarjali smo se o temi »odraščanje«, ki je bila izbrana na lanskem NOP. Ptujsko delegacijo smo

sestavljale: razpravljavki Ivana Ilec in Nika Kopajnik ter jaz kot novinarka, Jasna Gabrovec.

Zasedanje se je pričelo ob deveti uri s pozdravom vseh udeležencev NOP in predstavnikov visokih gostov. Nekaj besed je spregovoril tudi sam predsednik Republike Slovenije, g. Borut Pahor.

Nato smo se lotili dela, ki je potekalo v štirih skupinah. Vsaka skupina je razpravljala o svoji temi. Te so bile: medsebojni odnosi, ljubezen in spolnost, samopodoba in vpliv družbe nanjo ter prihodnost. Na plenarnem delu zasedanja, ki je sledil, so razpravljavci prišli do različnih ugotovitev. Moji sovrstniki so javno spregovorili, predstavili svoja mnenja, ideje, dileme o vprašanih, ki so pomembna v obdobju odraščanja v okolju, kjer živimo, se šolamo ali preživljamo prosti čas. Predstavili so svoja razmišljanja in ugotovitve, do katerih so prišli v delovnih skupinah, nato je sledila razprava. Strinjali so se, da odraščanje samo po sebi ni le črno, saj se iz njega lahko veliko naučimo, veliko pridobimo. Najstniško obdobje je tako lahko najlepše, če sprejemaš prave odločitve, pri katerih je pomembno zaupanje staršev ter sprejetje večje odgovornosti. Prišli so do spoznanja, da današnja mladina ne zaupa vase tako, kot bi lahko, pri tem pa imajo velik vpliv družba in mediji. Mladi moramo zaupati starejšim (tudi osebam, ki jih ne poznamo prav dobro), saj se težave ne bodo rešile same. Biti moramo samozavestni, odgovorni in odločni.

Ob koncu tega dela smo razglasili tudi temo naslednjega otroškega parlamenta. Največ glasov je dobila tema »razmere v družbi«.

Skupaj smo se zahvalili še Državnemu zboru Republike Slovenije, da smo lahko zasedali v njihovih prostorih in da so nam omogočili brezplačno kosilo v tamkajšnji restavraciji. Zahvalili smo se vsem gostom, da so bili z nami, ter tudi vsem tistim, ki so prispevali gradivo za naše zasedanje.

Veselimo se naslednjega NOP, saj nas le-ta spodbuja k izražanju lastnih mnenj o pomembnih vprašanih v času odraščanja. Ponosni smo, da so naša mnenja lahko slišali tudi odrasli politiki.

Jasna Gabrovec,
novinarka 23. nacionalnega otroškega parlamenta

Mesec april – mesec knjige

Dnevi, ko so nas knjige spremljale na vsakem koraku, so bili dnevi našega vzajemnega prijateljstva. Bralci ljubimo knjige, zato si želimo, da bi bile še naprej naše spremljevalke in prijateljice. Odnos do knjige govori tudi o odnosu do kulture.

2. aprila smo praznovali mednarodni dan knjige. Letošnjo poslanico je pripravila USBBY – United States Board on Books for Young People (Sekcija Združenih držav Amerike). Poslanico je napisala pesnica Pat Mora, pesem ima naslov S knjigosrečo okoli sveta.

Brati znava, ti in jaz.

Vidiva, kako črke postanejo besede

in besede postanejo knjige,

ki jih drživa v rokah.

Slišiva šepetanje reke

in njeno bučanje s papirnih listov,

medvede, kako pojejo

smešnice Luni.

Vstopava v strašljive sive gradove

in v najinih rokah cvetoče drevje požene

do oblakov. Drzne deklice letijo,

fantje ribarijo sijoče zvezde.

Ti in jaz bereva, krog za krogom,

s knjigosrečo okoli sveta.

(Prevedla Barbara Simoniti)

Mednarodni dan knjig za otroke je letos ponujal razmislek o poeziji. K branju slovenske poezije smo učence spodbujali tudi na naši šoli. V knjižnici je bila na ogled razstava knjig s poezijo. Učenci so ob obisku knjižnice brskali po teh knjigah, si jih izposojali, veliko pesmic smo prebrali, nekateri učenci pa so se izbrane pesmi naučili tudi na pamet.

V mesecu aprilu pa sta še dva pomembna datuma, ki poudarjata pomen knjig in seveda branja. To sta 20. april – dan slovenske knjige in 23. april – svetovni dan knjige in avtorskih pravic. UNESCO je 23. april za svetovni dan knjige razglasil leta 1995. To je tudi dan, ko so se rodili ali umrli nekateri velikani svetovne literature, kot so Miguel de Servantes, Vladimir Nabokov in William Shakespeare. Ta dan je namenjen povezovanju avtorjev, založnikov, knjižničarjev, učiteljev, v želji po spodbujanju bralne kulture. Vsekakor pa je dan namenjen tudi kulturi širjenja pisane besede. Slovenija je ena redkih držav, ki svetovni dan knjige v sklopu Slovenskih dnevov knjige praznuje več dni.

V šolskem letu 2012/2013 že sedmič poteka nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture »Rastem s knjigo« - izvorno slovensko mladinsko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu. Naši sedmošolci so 8. maja v okviru projekta obiskali Splošno knjižnico Ivana Potrča na Ptuju. V knjižnici so jim knjižničarji predstavili Mladinski oddelek knjižnice z možnostjo vpisa v knjižnico in izposojo gradiva ter Virtualno knjižnico Slovenije – COBISS. Ob obisku so učenci prejeli knjigo Tadeja Goloba Zlati zob.

Tretješolci so se v šolski knjižnici preizkusili v pravljичnem knjižnem kvizu o Svetlani Makarovič. Odlično so se odrezali tako v znanju iz prebranih knjig kot v znanju nekaterih literarnih pojmov.

Zatorej se ne obotavljajte, vzemite knjigo v roke in jo preberite.

»Skupaj se ujemimo v svet branja!«

Knjižničarka Marica Zebec

ZAHVALA

Šolski časopis Utrinki je nastal s pomočjo vseh učiteljev in tudi učencev, ki so skozi celo šolsko leto spremljali dogajanje za šolskimi stenami in izven njih ter pisali in zlagali kamenčke iz mozaika tega šolskega leta. Zato je prav, da se zahvalim vsem, ki so kakorkoli pomagali in prispevali, da je naš mozaik bogat in pisano obarvan kot so pisano obarvani tudi Utrinki.

Šolski časopis povzema dogajanje na šoli v besedi in sliki v še enem uspešno zaključenem šolskem letu. Pisali so predvsem otroci. Oni vidijo svet okrog sebe na drugačen način kot odrasli. Zato preberimo njihove pisarije, se nasmejmo njihovim pripetljajem in obudimo spomin na zanimive dogodke letošnjega šolskega leta.

Otroci so neprecenljiva vrednost naše družbe. Prisluhnilimo njihovim idejam, gradimo mostove prijateljstva in zlahka bomo tudi sami odkrili otroka v sebi.

Dragi učenci, biti pogumen in vztrajati sta vrlini, ki veliko obetata, a v življenju je najpomembnejše srce. Delajte dobra dela in vaš trud bo zagotovo poplačan.

Petra Bratuša
učiteljica slovenščine

Zbrala, uredila in lektorirala: Petra Bratuša, prof. slovenščine
Prispevke posredovali: vzgojitelji obeh vrtcev, učitelji razredne in predmetne stopnje
Slikovno gradivo: likovnica Karla Domjan in posamezni učitelji
Objava na šolski spletni strani: Ivo Zupanič

OŠ Cirkulane-Zavrč, avgust 2013